

Transpunerea directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 09.03.2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale.

**CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ
Legea nr. 135/2010**

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
1.	Art. 3 și 4 din Directivă – prezumția de nevinovăție și referirile publice	Art. 4: Prezumția de nevinovăție (1) Orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o	La articolul 4, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4) cu următorul cuprins: ”(3) În cursul urmăririi penale și	Solicităm respingerea acestui amendament, deoarece nu transpune fidel Directiva (UE) 2016/343. Astfel, potrivit art. 4 alin. 3 din Directiva (UE) 2016/343 se prevede posibilitatea ca autoritățile să

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
	la vinovăție	hotărâre penală definitivă. (2) După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.	al judecării cauzei în procedură de cameră preliminară sunt interzise comunicările publice, declarațiile publice precum și furnizarea de alte informații, direct sau indirect, provenind de la autorități publice sau orice alte persoane fizice sau juridice referitoare la faptele și persoanele ce fac obiectul acestor proceduri. Încălcarea acestei obligații reprezintă infracțiune și se pedepsește, potrivit legii penale. (4) În cursul procesului penal este interzisă prezentarea publică a persoanelor suspectate de săvârșirea unor infracțiuni purtând cătușe sau alte mijloace de imobilizare sau afectate de alte modalități de natură a induce în percepția publică că acestea ar fi vinovate de săvârșirea unor infracțiuni.	difuzeze informații în mod public privind procedurile penale atunci când acest lucru este strict necesar din motive legate de ancheta penală sau în interes public, cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție. (art. 4 alin. 3 - Obligația prevăzută la alineatul (1) de a nu se referi la persoane suspectate sau acuzate ca și cum ar fi vinovate nu împiedică autoritățile publice să difuzeze informații în mod public privind procedurile penale atunci când acest lucru este strict necesar din motive legate de ancheta penală sau în interes public). Din analiza amendamentului propus reiese faptul că autorităților publice le este interzis, în mod absolut, să comunice date sau informații de interes public sau în interesul anchetei (cum ar fi identificarea unui suspect de comiterea unui omor). Mai mult, la punctul 19 din expunerea de motive a Directivei (UE) 2016/343 se prevede obligația statelor ca în procesul legislativ să nu adopte norme care să aducă atingere

PSD, ALDE

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>dreptului intern care protejează libertatea presei și a altor mijloace de comunicare în masă.</p> <p>Textul prezintă și deficiențe de exprimare, este confuz și incomplet, lipsind indicarea destinatarului transmițerii. Aceste carențe sunt de natură a face posibilă interpretarea în sensul că este interzisă furnizarea de alte informații, direct sau indirect, provenind de la autorități publice sau orice alte persoane fizice sau juridice, referitoare la faptele și persoanele ce fac obiectul acestor proceduri, inclusiv către organele judiciare.</p> <p>În ceea ce privește art. 4 alin. 4 C.pr.pen., fără a nega importantul rol al principiului prezumției de nevinovăție, considerăm că textul de lege ar trebui să țină cont și de prevederile pct. 20 din expunerea de motive a Directivei (UE) 2016/343 care prevede unele situații de excepție: ”cu excepția situațiilor în care aceste măsuri sunt necesare din motive</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>specifice cauzei, fie legate de securitate, inclusiv împiedicarea persoanelor suspectate sau acuzate de a se răni sau de a-i răni pe alții ori de a distruge bunuri de orice tip, fie legate de împiedicarea persoanelor suspectate sau acuzate de a se sustrage urmăririi sau de a avea contact cu persoane terțe, cum ar fi martorii sau victimele”.</p> <p>Mai mult, pentru acuratețe juridică, plasarea unei reglementări de această natură în Codul de procedură penală este oarecum inoportună, având în vedere faptul că aceste aspecte sunt deja reglementate în Legea nr. 254/2013.</p> <p>Un ultim aspect care trebuie avut în vedere ține de faptul că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni de către persoana escortată, răspunderea revine lucrătorului care o însoțea, dar care nu a avut nicio competență în a stabili raportat la situație care sunt mijloacele care se impun în realizarea însoțirii persoanei escortate.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>Amendamentul de la alin. 3 este de natură să aducă atingere libertății de exprimare, prin faptul că impune oricărei persoane fizice sau juridice interdicția absolută de a face orice declarație publică cu privire la faptele și persoanele ce fac obiectul urmăririi penale sau procedurii camerei preliminare. S-ar îngădi în mod inacceptabil libertatea presei, care își poate baza dreptul de informare a publicului pe acte oficiale efectuate de organele de urmărire penală, cu respectarea prezumției de nevinovăție. Amendamentul de la alin. 4 trebuie să conțină și excepția de la această regulă, legată de siguranța persoanelor și a bunurilor ori buna desfășurare a actelor de urmărire penală.</p>
2.			<p>La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins: „(3) Înainte de pronunțarea unei hotărâri de condamnare definitive, declarațiile publice și deciziile oficiale provenind de la autoritățile publice nu se pot</p>	

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			referi la persoanele suspectate sau acuzate ca și cum acestea ar fi fost condamnate.” UDMR	
3.		<p>Art. 10: Dreptul la apărare</p> <p>(1)Părțile și subiecții procesuali principali au dreptul de a se apăra ei înșiși sau de a fi asistați de avocat.</p> <p>(2)Părțile, subiecții procesuali principali și avocatul au dreptul să beneficieze de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării.</p> <p>(3)Suspectul are dreptul de a fi informat de îndată și înainte de a fi ascultat despre fapta pentru care se efectuează urmărirea penală și încadrarea juridică a acesteia. Inculpatul are dreptul de a fi informat de îndată despre fapta pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva</p>	<p>La articolul 10, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:</p> <p>„(4¹) Exercițarea dreptului de a nu da nici o declarație pe parcursul procesului penal nu poate fi utilizată împotriva suspectului sau inculpatului într-o etapă ulterioară a procedurii și nu poate fi utilizată la coroborarea faptelor.”</p> <p>UDMR</p>	<p>Solicităm respingerea amendamentului, deoarece, conform standardelor de protecție a drepturilor omului reflectate în hotărârea CEDO <i>Murray c. Regatului Unit</i>, garantarea dreptului la apărare și a prezumției de nevinovăție nu interzice autorităților judiciare să tragă anumite concluzii cu privire la vinovăția persoanei acuzate, din tăcerea acesteia¹, cu condiția ca acuzatul să fie informat cu privire la posibilitatea interpretării tăcerii sale ca o dovadă incriminatoare².</p> <p>Având în vedere că, în jurisprudența CEDO, dreptul la tăcere nu are un caracter absolut, iar Curtea de la Strasbourg nu se opune instituirii unor prezumții de fapt și de drept, atât timp cât se ține cont de gravitatea consecințelor ce pot decurge pentru</p>

¹ Curtea EDO, *Saunders c. Marii Britanii*, Hotărârea din 17 decembrie 1996; Curtea EDO, *John Murray c. Marii Britanii*, hotărâre din 8 februarie 1996. pe site-ul www.echr.coe.int

² Curtea EDO, *Condron c. Marii Britanii*, hotărâre din 2 mai 2000. pe site-ul www.echr.coe.int

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		<p>lui și încadrarea juridică a acesteia.</p> <p>(4)Înainte de a fi ascultați, suspectului și inculpatului trebuie să li se pună în vedere că au dreptul de a nu face nicio declarație.</p> <p>(5)Organele judiciare au obligația de a asigura exercitarea deplină și efectivă a dreptului la apărare de către părți și subiecții procesuali principali în tot cursul procesului penal.</p> <p>(6)Dreptul la apărare trebuie exercitat cu bună-credință, potrivit scopului pentru care a fost recunoscut de lege.</p>		<p>acuzat și nu se încalcă drepturile apărării³, nu putem fi de acord cu propunerea unor autori care consideră că, <i>de lege ferenda</i>, se impune reglementarea caracterului absolut al dreptului la tăcere și de a nu se autoincrimina⁴.</p>
4.			<p>Alineatul (5) al articolului 10 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(5) Organele judiciare au obligația de a asigura exercitarea deplină și efectivă a dreptului la</p>	<p>Solicităm respingerea amendamentului, deoarece principiul egalității armelor este o componentă a dreptului la un proces echitabil și nu a dreptului la apărare.</p> <p>Nu se respectă normele de tehnică</p>

³ Curtea EDO, Salabiaku c. Franța, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A nr. 141-A, par. 28, Curtea EDO, Pham Hoang, hotărâre din 25 septembrie 1992, seria A, nr. 243, par.33 pe site-ul www.echr.coe.int

⁴ O. Predescu, M. Udriou, *Convenția europeană a drepturilor omului și dreptul procesual penal român*, Editura C.H. Beck, București, 2007, pag. 695.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			<p>apărare de către părți și subiecții procesuali principali în tot cursul procesului penal, cu respectarea egalității de arme”.</p> <p>Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniela Fenechiu</p>	<p>legislativă, întrucât se completează o normă cu alt obiect de reglementare decât completarea.</p>
5.	<p>Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>Art. 64 ”(1) Judecătorul este incompatibil dacă:”</p>	<p>La articolul 64, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹) cu următorul cuprins: „(1¹) Judecătorul de cameră preliminară nu poate judeca în fond sau o cale ordinara sau extraordinara de atac cu privire la aceeași cauză, iar cel care a participat la judecarea cauzei în fond sau a unei căi ordinare de atac nu poate participa la judecarea unei căi extraordinare de atac.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>Nu se poate dispune o asemenea modificare a desfășurării procesului penal, fără a exista un studiu de impact asupra prelungirii duratei procesului și a necesarului de resurse umane. De asemenea, este absurd ca judecătorul investit cu soluționarea cauzei să nu fie același cu judecătorul care efectuează verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. S-ar ajunge ca instanța să nu poată judeca integral sub toate aspectele o cauză dedusă judecății, întrucât asupra</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				legalității urmăririi penale și a actului de sesizare a instanței s-a pronunțat altcineva. Persoana care se pronunță asupra legalității sesizării instanței, a efectuării urmăririi penale și a administrării probelor trebuie să fie aceeași cu cea care judecă, tocmai pentru a impune un maxim de responsabilitate.
6.	Art. 3 și art. 6 alin. (2). Dreptul la apărare	Art. 83 - Drepturile inculpatului În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi: a) dreptul de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa; a ¹) dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a	La art. 83, după litera b) se introduc două noi litere, literele b¹) și b²), cu următorul cuprins: ”b ¹) dreptul să participe la audierea oricărei persoane de către judecătorul de drepturi și libertăți, să formuleze plângeri, cereri, memorii și obiecțiuni; b ²) poate solicita să fie încunoștințat de data și ora efectuării actului de urmărire penală ori a audierii realizate de judecătorul de drepturi și libertăți. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, e-mail sau prin alte asemenea	Potrivit prevederilor art. 8 alin. 6 din Directiva (UE) 2016/343 se prevede că „dreptul de a fi prezent la proces” nu este afectat în cazul statelor care prevăd desfășurarea în scris a procedurilor sau a anumitor faze ale acestora, cu condiția respectării dreptului la un proces echitabil. Mai mult, modificarea art. 83 din Codul de procedură penală care dă dreptul suspectului și inculpatului să asiste la audierile martorilor va îngreuna efectuarea urmăririi penale, având în vedere că în numeroase situații martorii vor fi intimidați de prezența autorului infracțiunii, mai ales în situațiile în care se află în relație de subordonare

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		<p>acesteia;</p> <p>b) dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii;</p> <p>c) dreptul de a avea un avocat ales, iar dacă nu își desemnează unul, în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu;</p> <p>d) dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege, de a ridica excepții și de a pune concluzii;</p> <p>e) dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei;</p> <p>f) dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret atunci când nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba română;</p> <p>g) dreptul de a apela la un mediator, în cazurile permise de lege;</p> <p>g¹) dreptul de a fi informat cu privire la drepturile sale;</p>	<p>mijloace, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Absența sa nu împiedică efectuarea actului.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>față de acesta, cum se întâmplă în situația infracțiunilor de abuz în serviciu și corupție. În prezent, legea dă dreptul avocatului să asiste la aceste audieri, garanție absolut suficientă pentru dreptul la apărare al persoanei cercetate. De asemenea, în practica judiciară ar fi situații în care victima infracțiunilor ar putea fi intimidată de prezența autorului infracțiunii.</p> <p>Jurisprudența Curții EDO este constantă în a aprecia că pentru stabilirea modalităților de aplicare ale art. 6 din Convenție trebuie să se țină cont de ansamblul procedurii interne, și nu doar prin raportare la una dintre fazele procesului. În dreptul intern inculpatul are posibilitatea combaterii celorlalte mijloace de probă cu ocazia dezbaterilor în faza de judecată.</p> <p>Modificările propuse la art. 83 încalcă Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile,</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		h) alte drepturi prevăzute de lege.		<p>sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului.</p> <p>”(53) Riscul de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare din partea autorului infracțiunii ori ca urmare a participării în procedurile penale ar trebui să fie limitat prin derularea procedurilor într-un mod coordonat și respectuos, care permite victimelor să aibă încredere în autorități. Interacțiunea cu autoritățile competente ar trebui să fie cât mai simplă, limitându-se în același timp numărul interacțiunilor inutile dintre acestea și victimă, de exemplu prin înregistrarea pe suport video a audierilor și prin permiterea utilizării acestora în fața instanței. Un număr cât mai mare de măsuri ar trebui puse la dispoziția practicienilor pentru a se preveni suferința victimelor în cursul procedurilor judiciare, în special ca urmare a contactului vizual cu autorul</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>infracțiunii, cu membrii familiei sale, cu asociații săi sau cu persoanele din public. În acest scop, statele membre ar trebui să fie încurajate să introducă, în special în clădirile instanțelor judecătorești și în secțiile de poliție, măsuri fezabile și practice pentru a permite amenajarea unor facilități precum intrări și săli de așteptare separate pentru victime. În plus, statele membre ar trebui, în măsura posibilului, să planifice procedurile penale astfel încât să se evite contactele dintre victimă și membrii familiei acesteia, pe de o parte, și autorul infracțiunii, pe de altă parte, de pildă prin citarea victimei și a autorului infracțiunii la audieri în momente diferite.</p> <p>(54) Protecția vieții private a victimei poate fi un mijloc important de a se evita victimizarea secundară și repetată, precum și intimidarea și răzbunarea, și poate fi obținută printr-o serie de măsuri, printre care nedivulgarea sau limitarea</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>divulgării informațiilor cu privire la identitatea și adresa victimei. Această protecție este deosebit de importantă pentru victimele-copii, incluzând nedivulgarea numelui copilului. Cu toate acestea, ar putea exista cazuri în care, în mod excepțional, copilul poate beneficia din divulgarea sau chiar publicarea pe scară largă a informațiilor, de exemplu în cazul răpirii unui copil. Măsurile de protecție a vieții private și a imaginii victimelor și membrilor familiilor acestora ar trebui întotdeauna să fie conforme cu dreptul la un proces echitabil și libertatea de exprimare, astfel cum este recunoscut la articolele 6 și 10 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.</p> <p>(55) Anumite victime sunt extrem de expuse în cursul procedurilor penale riscului de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>din partea autorului infracțiunii. Este posibil ca un astfel de risc să provină din caracteristicile personale ale victimei, tipul sau natura și gravitatea infracțiunii. Un astfel de risc poate fi identificat eficient numai prin evaluări individuale, realizate în cel mai scurt termen posibil. Respectivele evaluări ar trebui realizate pentru toate victimele, pentru a stabili dacă acestea sunt expuse riscului de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare și care sunt măsurile de protecție speciale necesare.</p> <p>(56) Evaluările individuale ar trebui să țină seama de caracteristicile personale ale victimei, precum vârsta acesteia, genul și identitatea sau exprimarea de gen, etnia, rasa, religia, orientarea sexuală, sănătatea, prezența unei dizabilități, statutul victimei din punctul de vedere al reședinței, dificultățile de comunicare, relația cu autorul infracțiunii sau dependența de acesta, experiențele</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>anterioare în materie infracțională. Acestea ar trebui să țină, de asemenea, seama de tipul sau natura și de circumstanțele infracțiunii, precum dacă este vorba de infracțiuni inspirate de ură, infracțiuni inspirate de prejudecăți sau infracțiuni săvârșite pe motive de discriminare, violență sexuală, violență în cadrul relațiilor apropiate, infracțiuni în cazul cărora autorul se afla într-o poziție de control, dacă victimele își au reședința într-o zonă cu o rată mare a criminalității sau dominată de bande organizate sau dacă țara de origine a victimei nu este statul membru în care a fost comisă infracțiunea.</p> <p>(57) Victimele traficului de persoane, ale terorismului, ale criminalității organizate, ale violenței în cadrul relațiilor apropiate, ale violenței sexuale sau exploatării, ale violenței bazate pe gen, ale infracțiunilor inspirate de ură, victimele cu dizabilități și victimele-copii tind să facă obiectul</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>unei rate ridicate a victimizării secundare și repetate sau a intimidării și răzbunării. Ar trebui acordată o atenție specială evaluării riscului de victimizare ulterioară la care sunt sau nu supuse victimele și ar trebui să existe o prezumție puternică că respectivele victime vor beneficia de măsuri de protecție speciale.</p> <p>(58) Victimele care au fost identificate ca fiind vulnerabile la victimizarea secundară și repetată sau la intimidare și răzbunare ar trebui să beneficieze de măsuri adecvate de protecție în cursul procedurilor penale. Natura exactă a acestor măsuri ar trebui determinată prin evaluări individuale, luând în considerare dorința victimei. Amploarea unor astfel de măsuri ar trebui stabilită fără a aduce atingere drepturilor apărării și în conformitate cu normele privind marja de apreciere a instanțelor. Îngrijorările și teama victimelor în legătură cu</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>procedurile ar trebui să fie un factor-cheie în stabilirea necesității aplicării unei anumite măsuri în ce le privește.</p> <p>(59) Necesitățile operaționale imediate și constrângerile pot face imposibilă garantarea faptului că, de exemplu, același funcționar de poliție audiază constant victima; boala, maternitatea sau concediile parentale sunt exemple de astfel de constrângeri. În plus, incintele destinate în mod special pentru audierile victimelor pot să nu fie disponibile, de exemplu, din cauza renovărilor. În eventualitatea unor asemenea constrângeri de ordin operațional sau practic, s-ar putea să nu fie posibilă aplicarea de la caz la caz a unei măsuri speciale preconizate ca urmare a unei evaluări individuale.”</p> <p>RO 14.11.2012 Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 315/63</p>
7.			La articolul 83, se introduce un nou alineat, alin. (2), cu	

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			<p>următorul cuprins: (2) Prevederile alin.(4¹) al art. 10 se aplică în mod corespunzător. UDMR</p>	
8.		<p>Art. 88: Avocatul (1) Avocatul asistă sau reprezintă, în procesul penal, părțile ori subiecții procesuali principali, în condițiile legii.</p>	<p>Art. 88 alin. (1) va avea următorul cuprins: „(1) Avocatul asistă sau reprezintă, în procesul penal, părțile ori subiecții procesuali principali, în condițiile legii. Avocatul poate asista martorii chemați de organele judiciare, iar aceștia au dreptul să se consulte cu avocatul atât înainte, cât și în timpul audierii”.</p> <p>Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniela Fenechiu</p>	<p>Urmărirea penală nu este publică. Numărul persoanelor implicate în acest proces trebuie limitat la strictul necesar desfășurării unui proces echitabil cu respectarea dreptului la apărarea a părților și a subiecților procesuali principali.</p> <p>Din coroborarea disp. art. 175 alin. 1 CPP cu disp. art. 179 alin. 3 CPP rezultă că și expertul ar trebui să aibă dreptul să fie asistat de un apărător (eventual și interpretul sau organele judiciare).</p> <p>Martorul nu trebuie asistat de către un apărător, întrucât împotriva sa nu este adusă nicio acuzație. Prezența apărătorului este strict o manifestare a exercitării dreptului la apărare. Martorul nu beneficiază de vreun drept la apărare întrucât nu are împotriva a ce se apăra. De asemenea martorul este protejat de o eventuală autoincriminare prin disp.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>articolul 118:</p> <p>Dreptul martorului de a nu se acuza</p> <p>Declarația de martor dată de o persoană care, în aceeași cauză, anterior declarației a avut sau, ulterior, a dobândit calitatea de suspect ori inculpat nu poate fi folosită împotriva sa. Organele judiciare au obligația să menționeze, cu ocazia consemnării declarației, calitatea procesuală anterioară.</p>
9.	<p>Art. 3, art. 6 și art. 7 din Directivă (prezumția de nevinovăție dreptul la apărare)</p>	<p>Art. 94</p> <p>” (1) Avocatul părților și al subiecților procesuali principali are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi exercitat, nici restrâns în mod abuziv.”</p> <p>”(7) În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și</p>	<p>La articolul 94, alin. (1) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>”(1) Avocatul părților și al subiecților procesuali principali are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi restrâns.”</p> <p>”(7) În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile</p>	<p>Acordarea dreptului de consultare a dosarului, în faza de urmărire penală, în forma actuală reprezintă o transpunere fidelă a dreptului UE și a criteriilor stabilite prin jurisprudența CEDO.</p> <p>Mai mult, legiuitorul intern a prevăzut posibilitatea formulării unei plângeri împotriva actului procurorului prin care acesta restrânge dreptul de consultarea (o procedură specială prin raportare la prevederile art. 336 CPP) și obligația procurorului ierarhic superior de a se pronunța în cel mult 48 de ore.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		<p>libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă.”</p>	<p>desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă. Judecarea cererilor privind măsurile preventive nu poate începe până la momentul la care avocatului nu i se asigură timpul necesar pregătirii apărării și numai după ce judecătorul se asigură că acesta a avut suficient timp pentru parcurgerea întregului material al dosarului de urmărire penală. Încălcarea acestui drept atrage nulitatea absolută a încheierii de dispunere a măsurii preventive.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>Cu privire la modificarea alin. 7: judecarea cererilor privind măsurile preventive nu poate începe până la momentul la care avocatului nu i se asigură timpul necesar pregătirii apărării și numai după ce judecătorul se asigură că acesta a avut suficient timp pentru parcurgerea întregului material al dosarului de urmărire penală, reținem că formularea nu întrunește cele mai elementare exigențe de coerență, logică și claritate. Cum se presupune că judecătorul ”se asigură” că avocatul a avut timpul necesar, în plus față de obligația deja stabilită corelativă dreptului avocatului de a avea cunoștința de întreg materialul de urmărire penală, obligație care presupune acordarea timpului necesar parcurgerii întregului material?</p> <p>În funcție de natura procedurii și faza în care se află cauza, judecătorul poate aprecia care este durata necesară pentru pregătirea susținerilor apărării, în special raportat la faptul că nici în cazul măsurilor preventive și nici în cazul</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				măsurilor asigurătorii nu există o judecată pe fond a cauzei.
10.		<p>Art. 94: Consultarea dosarului (4)În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 10 zile.</p>	<p>Alineatul (4) al articolului 94 se modifică și va avea următorul cuprins: „(4) În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale, pentru cel mult 10 zile”.</p> <p style="text-align: center;">Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniela Fenechiu</p>	<p>Acordarea dreptului de consultare a dosarului, în faza de urmărire penală, în forma actuală reprezintă o transpunere fidelă a dreptului UE și a criteriilor stabilite prin jurisprudența CEDO. Mai mult, legiuitorul intern a prevăzut posibilitatea formulării unei plângeri împotriva actului procurorului prin care acesta restrânge dreptul de consultarea și obligația procurorului ierarhic superior de a se pronunța în cel mult 48 de ore (o procedură specială prin raportare la prevederile art. 336 CPP).</p> <p>În subsidiar: Alineatul (4) al articolului 94 se modifică și va avea următorul cuprins: (4)În cursul urmăririi penale, după efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspect, procurorul poate restricționa dreptul de acces la dosarul cauzei, prin ordonanță, pe o perioadă ce nu poate depăși 30 de zile, dacă prin</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. Măsura poate fi prelungită dacă temeiurile se mențin sau apar temeiuri noi, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile . După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 10 zile.
11.	Art. 6 alin. (2) – sarcina probei	Art. 97 - Proba și mijloacele de probă: e) înscrisuri, rapoarte de expertiză sau constatare, procese-verbale, fotografii, mijloace materiale de probă;	La art. 97, lit. e) a alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins: ”e) înscrisuri, rapoarte de expertiză, procese-verbale, fotografii, mijloace materiale de probă;” PSD, ALDE	Excluderea raportului de constatare ca mijloc de probă ar duce: la imposibilitatea folosirii în procesele penale a certificatelor medico-legale solicitate de victimele actelor de violență, la întârzierea majoră a posibilității de verificare a urmelor papilare ridicate de la fața locului, la imposibilitatea de constatare a existenței/inexistenței substanțelor interzise în materialele supuse verificării, la imposibilitatea efectuării expertizelor în cazul în care nu există experți în anumite domenii etc. De asemenea, inițiatorul ignoră faptul că aceste rapoarte de constatare pot fi

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>contestate, dispunându-se expertize în cauză, iar potrivit art. 103 alin. 2 CPP ”în luarea deciziei (...) instanța hotărăște motivat cu trimitere la toate probele evaluate”.</p> <p>Mai mult, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.</p> <p>Astfel, constatăm că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate.</p> <p>Textul de lege propus nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop împiedicarea constatării săvârșirii unor infracțiuni și limitarea posibilităților străngerii de probe.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>Nu pot fi excluse din categoria mijloacelor de probă rapoartele de constatare. Inspectoratele de poliție sunt dotate cu multe laboratoare criminalistice, iar excluderea posibilității folosirii rapoartelor de constatare în procesul penal ar conduce de multe ori la dublarea muncii și cheltuielilor pentru efectuarea din nou a unor expertize cu același obiect. Valoarea probatorie a rapoartelor de constatare este un aspect distinct, care ține de aprecierea tuturor probelor în cauză. Inculpatul are posibilitatea contestării concluziilor acestora și solicitării efectuării unei expertize, în cursul urmăririi penale sau în cursul judecății, această posibilitate fiind de natură să acopere lipsurile constatate la rapoartele de constatare.</p>
12.	Art. 6 alin. (2) – sarcina probei	f) orice alt mijloc de probă care nu este interzis prin lege.	La art. 97, lit. f) a alin. (2) se abrogă. PSD, ALDE	<p>În cazul abrogării literei f: <u>orice alt mijloc de probă care nu este interzis prin lege</u>, nici măcar autorul amendamentului nu poate oferi o</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>motivare logică.</p> <p>Se susține de autorul amendamentului că se impune ca mijloacele de probă să fie clar individualizate, fără a se putea extinde la orice alte mijloace de probă, <u>care au putut fi obținute cu nesocotirea formelor legale exprese</u> (de exemplu, interceptări ale unor conversații de către persoane private).</p> <p>Nu ne putem imagina o situație în care un mijloc de probă obținut cu nesocotirea formelor legale nu este interzis prin lege (implicit prin cea pe care o încalcă).</p> <p>Prevederea limitativă a mijloacelor de probă nu ține cont de continua evoluție tehnico științifică.</p> <p>Textul de lege propus nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop împiedicarea constatării săvârșirii unor infracțiuni și limitarea posibilităților strănerii de probe.</p>
13.		Art. 99: Sarcina probei	La articolul 99, alineatul (2),	Nu se impune modificarea acestui articol

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		(2) Suspectul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să își dovedească nevinovăția, și are dreptul de a nu contribui la propria acuzare.	<p>se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) Suspectul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să își dovedească nevinovăția respectiv are dreptul de a nu se autoincrimina și de a nu coopera în cadrul oricărei proceduri penale.”</p> <p style="text-align: center;">UDMR</p>	<p>în sensul propus în proiect.</p> <p>Dreptul de a nu contribui la propria acuzare este mai cuprinzător decât cel de a nu se autoincrimina.</p> <p>Dreptul de a nu coopera în cadrul oricărei proceduri penale, distinct de cel de a nu se autoincrimina, nu îndeplinește exigențele de claritate, fiind susceptibil de a fi interpretat și în sensul dreptului suspectului sau inculpatului de a se opune fizic efectuării actelor de cercetare penală, de a distruge probe etc.</p> <p>În plus, la o simplă lectură a Codului de procedură penală se poate observa că există situații prevăzute de lege în care persoana nu se poate opune efectuării activității solicitate de organele judiciare (amprentare, fotografiere, examinarea fizică).</p>
14.			<p>La articolul 99, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:</p>	<p>Sunt valabile și pentru acest punct observațiile de mai sus.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			„(2 ¹) Exercițarea dreptului de a nu se autoincrimina sau a dreptului de a nu coopera nu poate fi utilizată împotriva suspectului sau inculpatului într-o etapă ulterioară a procedurii penale și nu poate fi utilizată la coroborarea faptelor.” UDMR	
15.	Art. 3, art. 6 și art. 7 din Directivă (prezumția de nevinovăție, sarcina probei și dreptul la tăcere)	Art. 103 „(2) În luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.” (3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale	La articolul 103, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) În luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială”. (3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în	Se impune respingerea propunerii și menținerea formei actuale din Codul de procedură penală. ”Dincolo de orice îndoială rezonabilă” este standard internațional, adoptat de toate statele civilizate. Îndepărtarea standardului îndoielii rezonabile și înlocuirea cu cel al îndoielii „nerezonabile” va face imposibilă pronunțarea unei soluții de condamnare, întrucât în orice cauză poate fi reținută o explicație alternativă nerezonabilă precum intervenția divină, paranormalul, extraterestrii etc.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		colaboratorilor ori ale martorilor protejați.	<p>măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați. De asemenea, aceasta nu se poate întemeia pe declarațiile inculpaților din acea cauză, ale martorilor care beneficiază de exonerare de răspundere pentru faptele denunțate sau pe declarațiile celor care beneficiază de dispoziții legale de favoare pentru declarațiile date în fața organelor judiciare, dacă aceste probe nu se coroborează și cu altele, administrate legal în cauză. Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în nicio măsură pe refuzul de a da declarații al inculpatului.</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>Nu există nicio justificare obiectivă pentru care s-ar diminua valoarea probatorie, <i>ab initio</i>, a declarațiilor inculpaților din acea cauză, a declarațiilor martorilor care beneficiază de exonerare de răspundere pentru faptele denunțate sau a declarațiilor celor care beneficiază de dispoziții legale de favoare pentru declarațiile date în fața organelor judiciare. Este atributul exclusiv al instanței să analizeze și să aprecieze probele, excepțiile fiind permise doar în cauze excepționale și justificate, cum este cazul investigatorului sau al martorilor protejați, unde nu se poate asigura contradictorialitate deplină.</p> <p>Paragraful ”Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în nicio măsură pe refuzul de a da declarații al inculpatului.” este un nonsens juridic.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
16.		<p>Art. 103: Aprecierea probelor (3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.</p>	<p>Art. 103 alin. (3) va avea următorul cuprins: „(3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorilor, ale colaboratorilor, ale denunțătorilor ori ale martorilor protejați sau ale altor persoane care au obținut nepedepsirea sau reducerea pedepsei în schimbul declarațiilor date”.</p> <p>Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniela Fenechiu</p>	<p>CEDO nu a sancționat în repetate rânduri practica instanțelor naționale care și-au întemeiat hotărârile judecătorești pe declarații ale persoanelor interesate sau care au furnizat probe în schimbul unor avantaje procesuale având în vedere faptul că CEDO nu analizează probele admisibile sau nu în procedura internă.</p> <p>Ce a sancționat Curtea este dispunerea unei condamnări în care proba unică sau determinantă nu a putut fi contestată de inculpat.</p> <p>În plus, în cauza <i>Al-Khawaja și Tahery c. Regatul Unit</i>[1], CEDO a concluzionat că atunci când o declarație dată în faza urmăririi penale este citită în ședință publică, fără ca martorul să dea declarația oral în fața instanței (hearsay/ouï-dire)[2] și fără ca acuzatul să aibă posibilitatea să interogheze martorul, iar această declarație fundamentează în mod exclusiv sau determinant soluția de condamnare, nu</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>va exista o încălcare automată a art. 6 par. 1. Cu toate acestea, atunci când o condamnare este întemeiată într-un mod exclusiv sau determinant pe declarația unui martor absent, Curtea trebuie să supună procesul unei analize extrem de atente. Din cauza riscurilor admiterii unui asemenea mijloc de probă, vor trebui să existe suficiente garanții procedurale care să le contrabalanseze, printre care măsuri care să permită o evaluare echitabilă și justă a gradului de încredere în mijlocul de probă respectiv.</p> <p>Potrivit revirimentului jurisprudențial din cauza enunțată mai sus, putem concluziona că, în cazul declarațiilor martorilor care nu au putut fi interogați de acuzat, va fi incidentă următoare schemă de analiză: (i) există un motiv întemeiat pentru absența martorului? (ii) este declarația anterioară a martorului temeiul exclusiv sau determinant pentru fundamentarea soluției de condamnare? (iii) au existat suficiente elemente de contrabalansare pentru a compensa</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>dificultățile create în sarcina apărării prin utilizarea declarației martorului netestat în ședință publică?</p> <p>În ceea ce privește cauza reclamantului <i>Tahery</i>, Curtea a concluzionat că în speță garanțiile procedurale nu au putut să contrabalanseze dificultățile generate apărării prin citirea declarației martorului, având în vedere că și în situația în care reclamantul ar fi dat o declarație în care nega acuzațiile, acesta era în imposibilitate de a verifica veridicitatea și gradul de încredere al declarației lui T. prin interogatoriu. În cele din urmă, T. era singurul martor care ar fi fost dispus sau capabil să spună ceea ce a văzut. Apărarea nu a fost în măsură să cheme nici un alt martor pentru a contrazice declarația dată în timpul urmăririi penale.[3]</p> <p>[1] CEDO, cererile nr. 26766/05 și 22228/06, hotărârea din data de 15 decembrie 2011 (Marea Cameră)</p> <p>[2] Din punct de vedere terminologic, nu</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>trebuie confundat termenul <i>hearsay</i> folosit de Curte cu traducerea sa uzuală, respectiv din auzite. În Regatul Unit, orice declarație care nu este dată de către martor printr-o depoziție orală este numită <i>hearsay</i> și este, în principiu, inadmisibilă în procesele penale. De la această regulă există excepții, cum ar fi atunci când martorul a decedat, este bolnav, nu poate fi găsit sau este absent din cauza temerii, caz în care declarația dată în fața organelor de anchetă va fi citită de către judecător juraților. În acest ultim caz, judecătorul trebuie să fie convins că proba ar trebui admisă în interesul înlăptuirii justiției – Criminal Justice Act 2003, art. 114 și 116.</p> <p>[3] Pe larg, V. Constantinescu - Citirea declarațiilor date în timpul urmăririi penale și dreptul acuzatului de a interoga martorii acuzării. Cauza Al-Khawaja și Tahery c. Regatului Unit, http://www.hotararicedo.ro.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
17.	Art. 3, art. 6 și art. 7 din Directivă (prezumția de nevinovăție, sarcina probei și dreptul la tăcere)		<p>După alin. (3) al art. 103 se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:</p> <p>”(4) Condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei nu pot fi dispuse pentru alte fapte decât cele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată și nu se poate dispune extinderea procesului penal în faza de judecată pentru alte fapte sau circumstanțe decât cele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată. Schimbarea încadrării juridice poate fi dispusă numai în cazul în care situația de fapt poate primi o altă încadrare juridică decât cea reținută în actul de trimitere în judecată.</p> <p>(5) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei trebuie să cuprindă</p>	Solicităm respingerea amendamentului deoarece dispoziția este inutilă, nu are niciun impact practic și încarcă legislația fără nicio justificare, instanța în prezent putând să judece doar în limitele sesizării. Prin intrarea în vigoare a Legii nr.135/2010, judecata se face în limitele sesizării, modificându-se dispozițiile vechiului CPP, lege care permitea o asemenea ipoteză, făcându-se o confuzie asupra legislației. Formularea este incoerentă. Faptele țin de un obiect nou, circumscris de principiu, sunt legate de obiectul acțiunii penale, fapta pentru care e trimis, dar imprimă o atenuare/agravare, adică e o stare.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			descrierea elementelor constitutive ale infracțiunii pentru care s-a dispus soluția, probele pe care se întemeiază precum și motivele pentru care probele și argumentele în apărare au fost înlăturate.” PSD, ALDE	
18.	Art. 3 și 6 alin. (2) din Directivă - prezumția de nevinovăție, sarcina probei. Dreptul la apărare	Art. 106 - Reguli speciale privind ascultarea: (1) Dacă, în timpul audierii unei persoane, aceasta prezintă semne vizibile de oboseală excesivă sau simptomele unei boli care îi afectează capacitatea fizică ori psihică de a participa la ascultare, organul judiciar dispune întreruperea ascultării și, dacă este cazul, ia măsuri pentru ca persoana să fie consultată de un medic.	La art. 106, după alin. (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins: ”(1 ¹) Audierea unei persoane nu poate dura mai mult de 6 ore din 24 de ore.” PSD, ALDE	Nu se impune modificarea acestui articol în sensul propus în proiect. Nu este necesară această reglementare, întrucât dispozițiile art. 106 alin. 1 prevăd că dacă, în timpul audierii unei persoane, aceasta prezintă semne vizibile de oboseală excesivă sau simptomele unei boli care îi afectează capacitatea fizică ori psihică de a participa la ascultare, organul judiciar dispune întreruperea ascultării și, dacă este cazul, ia măsuri pentru ca persoana să fie consultată de un medic. In plus, Pin <u>Decizia</u> din data de 19 martie 2013 pronunțată în cauza Patriciu c. României (cererea nr. 43750/05), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>constatat că durata audierii reclamantului, timp de 16 ore, nu a atins pragul minim de gravitate cerut de articolul 3 din Convenție.</p> <p>Limitarea duratei maxime a audierii unei persoane va impune citarea martorilor la ore diferite, deși nu se poate stabili de la începutul ședinței de judecată care va fi durata exactă a audierii martorilor. Orice audiere într-o cauză depinde de complexitatea cauzei, de numărul părților și de numărul întrebărilor ce vor fi adresate martorului. Or, aceste aspecte nu pot fi anticipate niciodată cu exactitate, astfel încât să se poată pune în aplicare textul modificat.</p>
19.		Art. 109: Modul de ascultare (1) După îndeplinirea dispozițiilor art. 107 și 108, suspectul sau inculpatul este lăsat să declare tot ceea ce dorește referitor la fapta prevăzută de legea penală care i-a fost comunicată, după care i se pot pune întrebări.	Art. 109 al. (1) va avea urmatorul cuprins: „(1) După îndeplinirea dispozițiilor art. 107 și 108, suspectul sau inculpatul este lăsat să declare tot ceea ce dorește referitor la fapta prevăzută de legea penala care i-a fost	Fără observații.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			<p>comunicată, după care i se pot adresa întrebări de către organul judiciar și, în mod nemijlocit, de către toți avocații care participă la audierea suspectului sau inculpatului. Organul judiciar nu are dreptul să cenzureze întrebările adresate de către avocat, cu excepția situațiilor în care acestea sunt nerelevante”.</p> <p style="text-align: center;">Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniela Fenechiu</p>	
20.	Art. 3 și 6 alin. (2) din Directivă - prezumția de nevinovăție, sarcina probei. Dreptul la apărare	Art. 110 - Consemnarea declarațiilor ”(1) Declarațiile suspectului sau inculpatului se consemnează în scris. În declarație se consemnează întrebările adresate pe parcursul ascultării, menționându-se cine le-a formulat, și se menționează de fiecare dată ora începerii și ora încheierii ascultării.”	La art. 110, alin. (1) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Declarațiile suspectului sau inculpatului se consemnează în scris. În declarație se consemnează întrebările adresate pe parcursul ascultării, menționându-se cine le-a formulat, și se menționează de fiecare dată ora începerii și ora	Dispoziția nu face decât să îngreuneze și mai mult procedura soluționării unei cauze penale și să prelungească durata ședinței de judecată. Propunem după alin. (1) introducerea unui nou alin. (1/1) care va avea următorul conținut: ”În faza de urmărire penală, atunci când audierea este înregistrată audio sau

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			<p>încheierii ascultării. Întrebările respinse se consemnează în cuprinsul declarației, împreună cu motivele respingerii.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>audio-video, după finalizarea audierii conținutul acesteia se redă în formă scrisă, procesul-verbal de redare fiind atașat la dosarul cauzei împreună cu suportul optic pe care a fost fixată înregistrarea, nefiind necesară consemnarea simultană, în scris, a declarației. Procesul-verbal de redare va fi semnat de persoana care efectuează redarea și certificat pentru autenticitate de procuror. Persoanei audiate i se eliberează, la cerere, o copie a procesului -verbal de redare”.</p>
21.	<p>Art. 7 directivă – dreptul de a nu se autoincrimina</p>	<p>Art. 116 - Obiectul și limitele declarației martorului</p> <p>(1) Martorul este audiat asupra unor fapte sau împrejurări de fapt care constituie obiectul probațiunii în cauza în care a fost citat.</p> <p>(2) Audierea martorului poate fi extinsă asupra tuturor împrejurărilor necesare pentru verificarea credibilității sale.</p>	<p>La art. 116, după alin. (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:</p> <p>”(2¹) Martorul poate refuza să depună mărturie cu privire la acele fapte sau împrejurări care ar putea atrage răspunderea sa pentru săvârșirea unei fapte penale.</p> <p>(2²) Martorul poate fi însoțit de</p>	<p>Nu se impune modificarea acestui articol în sensul propus în proiect.</p> <p>Martorul nu poate beneficia de asistența unui apărător. Martorul este deja protejat de o eventuală autoincriminare prin dispozițiile art. 118.</p> <p>În legătură cu argumentul inițiatorului acestui amendament (în sensul că sunt extrem de dese situațiile în care o</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		(3) Nu pot face obiectul declarației martorului acele fapte sau împrejurări al căror secret ori confidențialitate poate fi opusă prin lege organelor judiciare.	avocat în fața organelor judiciare și se poate consulta cu acesta pe tot parcursul audierii.” PSD, ALDE	persoană este chemată în fața organelor de urmărire penală în calitate de martor și după audierea sa i se schimbă calitatea în suspect apoi în inculpat pentru faptele pentru care a depus mărturie și chiar poate fi supus unor măsuri preventive drastice -reținere sau arestare- tocmai pentru că, nefiind protejat de dreptul la tăcere și neavând posibilitatea de a fi asistat de un avocat, nu a putut lua cunoștință de acest drept și a dat declarații auto-incriminatorie), se constată că legea procesual penală oferă un remediu prin dispozițiile art. 118 și art. 109 alin. (3), potrivit cărora declarația de martor dată în cursul urmăririi penale <i>in rem</i> de o persoană care, în aceeași cauză, ulterior declarației a dobândit calitatea de suspect nu poate fi folosită împotriva sa, iar în cursul audierii, deci după începerea urmăririi penale <i>in personam</i> , suspectul își poate exercita dreptul la tăcere cu privire la oricare dintre faptele ori împrejurările despre care este întrebat. A se vedea, în acest sens, Decizia nr.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				236/2016 a CCR, parag. 55.
22.	Art. 6 alin. (2) din directivă Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 139 ”(3) Înregistrările prevăzute în prezentul capitol, efectuate de părți sau de alte persoane, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții. Orice alte înregistrări pot constitui mijloace de probă dacă nu sunt interzise de lege.”	La articolul 139, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) Înregistrările prevăzute în prezentul capitol, efectuate de părți, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții”. PSD, ALDE	Solicităm respingerea amendamentului, deoarece practica judiciară conține numeroase exemple în care unica probă directă a fost reprezentată de imaginile video. Mai mult, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României. ”În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Astfel, constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate.” Prin Decizia nr. 54/14.01.2009, Curtea Constituțională a statuat că prin subpunctul 118 s-a modificat art. 91 ind. 6 din Codul de procedură penală de la 1968, în sensul eliminării posibilității de a se folosi ca mijloace de probă înregistrările realizate de părți sau de alte persoane fără încălcarea vreunei

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>dispoziții legale, posibilitate prevăzută expres în reglementarea actuală. Se elimină astfel, spre exemplu, posibilitatea de a se utiliza ca mijloace de probă imaginile înregistrate de camerele de supraveghere video din incinta unei bănci pentru identificarea autorilor unui jaf, înregistrările efectuate de victima unei agresiuni în propriul domiciliu, înregistrările efectuate de persoane particulare cu ocazia unui grav accident de circulație în urma căruia au rezultat victime, iar autorul accidentului a părăsit locul faptei etc.</p> <p>Prin eliminarea posibilității de probațiune, se limitează dreptul persoanei vătămate prin infracțiune, și nu numai al acesteia, de a se apăra pe cale judiciară, încălcându-se astfel principiul dreptului la apărare consacrat prin art. 24 alin. (1) din Constituție, ca și principiile accesului la justiție și al dreptului la un proces echitabil, prevăzute de art. 21 din legea fundamentală.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>Se observă fractura logică între motivele expuse de autorii amendamentului și anume preconstituirea unor probe în scopul fie al șantajării persoanelor înregistrate fi al sesizării organelor judiciare.</p> <p>Se exemplifică cu situația persoanei care poartă o discuție despre un terț și conduce discuția astfel încât acreditează ideea că terțul a săvârșit o faptă penală, iar ulterior prezintă această înregistrare organelor de urmărire penală, integral sau parțial, pentru a obține diverse beneficii judiciare sau în scop de răzbunare. Putem observa că, în exemplul prezentat de autorul amendamentului, este prevăzută situația unei persoane care înregistrează o comunicare sau convorbire la care participă și, pe cale de consecință constituie mijloc de probă conform amendamentului.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				În plus, aprecierea probelor este un atribut al autorităților judiciare, sistemul judiciar din România fiind unul format din magistrați de carieră, perfect capabili să aprecieze calitatea și importanța unei probe. Diminuarea sferei de apreciere a judecătorului, raportat la probe, trebuie să aibă un caracter de excepție și să fie justificat în mod obiectiv.
23.	Art. 6 alin. (2) din directivă Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 143 Consemnarea activităților de supraveghere tehnică	La articolul 143, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹) cu următorul cuprins: „(4 ¹) Convorbirile, comunicările sau conversațiile interceptate și înregistrate, care nu privesc fapta ce formează obiectul cercetării, care nu au legătură cu infracțiunea sau persoanele care fac obiectul cercetării ori care nu contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor nu pot fi folosite sau atașate la dosarul de urmărire penală. Acestea se arhivează la sediul parchetului, în	Solicităm respingerea amendamentului deoarece această reglementare ar duce la limitarea activității organelor de urmărire penală în a descoperi săvârșirea unor noi infracțiuni și probarea acestora. Organele de urmărire penală ar deveni, în mod indirect, selective în cercetarea și probarea unor infracțiuni. Astfel, dacă o infracțiune este constatată de un organ de urmărire penală prin alte mijloace decât cele reglementate în art. 138 CPP aceasta va putea fi cercetată, spre deosebire de infracțiunile descoperite prin metode speciale de supraveghere sau cercetare. De asemenea, organele de urmărire penală ar putea deveni subiecți ai unor

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			<p>locuri speciale, în plic sigilat, cu asigurarea confidențialității și pot fi puse la dispoziția celui vizat, la solicitarea acestuia. La soluționarea definitivă a cauzei, acestea vor fi șterse sau, după caz, distruse de către procuror, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>infrațiuni tocmai pentru că nu au constatat acele infrațiuni.</p> <p>Mai mult, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: ”În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor”. Astfel, constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate. Care ar fi situația dacă în cursul cercetării unor fapte de corupție din interceptări reies date că se pregătește săvârșirea unei infrațiuni de omor?</p> <p>De asemenea, considerăm că aprecierile „privind scopul organelor de urmărire penală de a provoca ori de a preconstitui probe cu rea credință”, intră în competența judecătorului de cameră preliminară. O asemenea reglementare ar reduce semnificativ rolul judecătorului de cameră preliminară.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>O asemenea reglementare încalcă art. 2 cu privire la efectuarea unei anchete efective în cazul infracțiunilor contra vieții și 6 CEDO cu privire la dreptul la un proces echitabil, al victimei unei infracțiuni. Se produce un dezechilibru nejustificat între interesele infractorului și ale victimei sau ale societății.</p> <p>Încalcă dispozițiile art. 124 alin. 2 din Constituție – ”justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.” Se produce un dezechilibru nejustificat între interesele infractorului și ale victimei sau ale societății.</p> <p>Încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție - Accesul liber la justiție și 131 din Constituție - Rolul Ministerului Public.</p> <p>De asemenea, intră în contradicție cu art. 5 CPP - Aflarea adevărului, art. 7 CPP - Obligativitatea punerii în mișcare și a exercitării acțiunii penale, art. 8 CPP - Caracterul echitabil și termenul rezonabil al procesului penal.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>Nu există nicio rațiune pentru a exclude o probă obținută printr-un procedeu legal.</p> <p>Nu există nicio rațiune pentru care interceptările încuviințate de judecător să nu poată fi folosite pentru dovedirea tuturor infracțiunilor care rezultă din convorbirile purtate, ci doar a celor pentru care s-a încuviințat măsura de supraveghere respectivă.</p> <p>Textul de lege propus nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop împiedicarea constatării săvârșirii unor infracțiuni și limitarea posibilităților strângerii de probe.</p>
24.	<p>Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>Art. 146¹ - Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane</p> <p>”(5) În cazurile în care există urgență, iar obținerea mandatului în condițiile alin. (1) sau (2) ar conduce la o întârziere</p>	<p>La art. 146¹ alin. (5) se abrogă.</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>Solicitam menținerea acestui text de lege.</p> <p>1. Prezentul text de lege asigură posibilitatea ca, în cazuri urgente, procurorul să poată obține datele privind tranzacțiile financiare efectuate sau care urmează a fi efectuate.</p> <p>2. Având în vedere faptul că textul de</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		<p>substanțială a cercetărilor, la pierderea, alterarea sau distrugerea probelor ori ar pune în pericol siguranța victimei sau a altor persoane și sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1) sau, după caz, alin. (2), procurorul poate dispune obținerea datelor privind tranzacțiile financiare efectuate sau care urmează a fi efectuate. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător</p>		<p>lege face trimitere la prevederile art. 141 CPP, considerăm că persoanele vizate au suficiente garanții, deoarece ordonanța procurorului va fi supusă controlului judecătorului de drepturi și libertăți, contrar celor susținute în mod tendențios de către inițiator.</p> <p>Mai mult, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: ”În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor”. Astfel, se constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate.</p> <p>Abrogarea textului de lege nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop limitarea posibilităților de strângerii de probe. Textul de lege se circumscrie jurisprudenței CEDO.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				Textul prezintă suficiente garanții, prin controlul instituit de judecătorul de drepturi și libertăți asupra măsurii dispuse de procuror. Din moment ce procurorul poate dispune reținerea pe o durată de 24 de ore, nu există nicio rațiune pentru care acesta să nu poată să dispună deloc o măsură intruzivă în viața privată, cum este cea de la art. 146 ¹ C.pr.pen. Necesitatea urmăririi penale poate impune în unele cazuri luarea unor astfel de măsuri urgente, supuse controlului post-factum din partea judecătorului.
25.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 153 Obținerea de date privind situația financiară a unei persoane ”(1) Procurorul poate solicita unei instituții de credit sau oricărei alte instituții care deține date privind situația financiară a unei persoane comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor unei persoane, în cazul	La articolul 153, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) Procurorul poate solicita, cu încuviințarea prealabilă a judecătorului de drepturi și libertăți , unei instituții de credit sau oricărei alte instituții care deține date privind situația financiară a unei persoane comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor	Solicitam respingerea amendamentului deoarece, din interpretarea coroborată a acestui text de lege cu prevederile art. 146 ¹ CPP, reiese faptul că procurorul poate solicita doar date privind situația financiară a unei persoane, comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor și a altor situații financiare, nefiind solicitate date privind tranzacțiile financiare, care se pot obține doar cu mandat de la judecătorul de drepturi și libertăți

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		<p>în care există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și există temeieri pentru a se crede că datele solicitate constituie probe.”</p>	<p>și a altor situații financiare în cazul în care există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și există temeieri pentru a se crede că datele solicitate constituie probe.</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>(doar obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane reprezintă o măsură intruzivă).</p> <p>Textul de lege propus nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop limitarea posibilităților strănerii de probe. Mai mult, sunt instituții publice care au acces direct la aceste informații.</p> <p>A se avea în vedere că textul art. 153 alin. 1 a fost modificat prin OUG nr. 18/2016, iar în nota de fundamentare a acestui act normativ s-a reținut că obținerea de date privind situația financiară nu este o procedură intruzivă de natura celor care reclamă garanția reprezentată de autorizarea dată de judecătorul de drepturi și libertăți.</p> <p>În plus, se împietează asupra angajamentelor României asumate în plan internațional de a răspunde cu celeritate la cererile de asistență judiciară în materie penală.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
26.	<p>Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție</p> <p>Art. 6 alin. (2)</p> <p>Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>Art. 159 - Efectuarea percheziției domiciliare</p> <p>”(8) Persoanelor prevăzute la alin. (5) și (6) li se solicită, înainte de începerea percheziției, predarea de bunăvoie a persoanelor sau a obiectelor căutate. Percheziția nu se mai efectuează dacă persoanele sau obiectele indicate în mandat sunt predate.”</p>	<p>La art. 159, după alin. (8) se introduce un nou alineat, alin. (8¹), cu următorul cuprins:</p> <p>”(8¹) Neindicarea în mandat a obiectelor sau a persoanelor căutate împiedică efectuarea percheziției de către organul judiciar și duce la nulitatea actelor procedurale întocmite în baza acestuia. Refuzul persoanei percheziționate de a preda persoanele sau obiectele căutate, precis identificate, se menționează în procesul verbal de percheziție. Lipsa mențiunii privind refuzul persoanei percheziționate de a preda obiectele căutate se menționează în procesul verbal de percheziție. Lipsa acestei mențiuni în procesul verbal de percheziție, continuarea percheziției chiar dacă bunurile indicate în mandat au fost predate sau persoanele indicate în mandat s-au predat se sancționează cu nulitatea</p>	<p>Solicităm respingerea amendamentului deoarece reglementarea acestei condiții va face imposibilă obținerea unor probe în procesul penal. Organul judiciar nu va putea indica precis bunurile și cantitățile care vor putea fi găsite la percheziție.</p> <p>În foarte multe dintre situații, organul judiciar are date privind activitatea infracțională, neavând date privind particularitățile bunurilor sustrase. Cum ar putea organul judiciar să indice precis cantitățile de bunuri care vor fi găsite la percheziții, acesta cunoscând cel mult natura acestora.</p> <p>De asemenea, această prevedere intră în contradicție flagrantă cu prevederile art. 157 alin. 1 CPP, care vorbește de existența unei suspiciuni rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană ori la deținerea unor obiecte sau înscrisuri (...) și se presupune că percheziția poate conduce la (...), art. 157 alin. 1 fiind în conformitate cu standardele CEDO.</p> <p>În același timp, considerăm că aprecierile „privind scopul organelor de urmărire</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			<p>absolută a procesului verbal. Probele obținute în baza unui proces verbal nul nu pot fi folosite în cadrul procesului penal.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>penală de a provoca ori de a preconstitui probe cu rea credință” intră în competența judecătorului de cameră preliminară. O asemenea reglementare ar reduce semnificativ rolul judecătorului de cameră preliminară.</p> <p>Mai mult, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: ”În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor”. Astfel, se constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate.</p> <p>Textul de lege nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop limitarea posibilităților strănerii de probe.</p>
27.	Art. 3 și 6 alin. (2) din Directivă	ART. 161 - Procesul-verbal de percheziție (2) Procesul-verbal trebuie	La alin. (2) al art. 161, după litera i) se introduce o nouă literă, i¹), cu următorul	Se impune ca această mențiune să existe în mod expres, deoarece organele judiciare trebuie să facă percheziții

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		să cuprindă: i) mențiuni despre obiectele care nu au fost ridicate, dar au fost lăsate în păstrare;	cuprins: i¹) mențiuni despre obiectele căutate și refuzul de a fi predate, potrivit art. 159 alin. (8); PSD, ALDE	pentru a ridica probe ale unor infracțiuni, iar nu pentru a căuta infracțiuni la persoane ”țintite”.
28.	Art. 3 Directivă Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 162 Măsurile privind obiectele ori înscrisurile ridicate ”(4) Obiectele care nu au legătură cu cauza se restituie persoanei căreia îi aparțin, cu excepția celor care sunt supuse confiscării, în condițiile legii.”	La articolul 162, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins: „(4) Obiectele care nu au legătura cu cauza se restituie persoanei căreia îi aparțin, în termen de 30 de zile de la data ridicării , cu excepția celor care sunt supuse confiscării, în condițiile legii. Nerestituirea obiectelor ridicate poate constitui infracțiune și se sancționează, potrivit legii.” PSD, ALDE	Solicitam respingerea amendamentului, deoarece, în cauzele complexe, organelor judiciare le va fi imposibil ca într-un termen foarte scurt să stabilească care sunt bunurile ridicate ce nu au legătură cu cauza. De multe ori bunurile ridicate fac obiectul unor expertize care durează în timp, din motive obiective. De asemenea, introducerea unei infracțiuni în legătură cu această obligație a organelor de urmărire penală reprezintă în mod clar un mijloc de intimidare a acestora, care vor restitui documentele contabile incriminatoare înaintea efectuării unei expertize, tocmai pentru a nu răspunde penal. Care va fi conduita pe care trebuie să o adopte un organ de urmărire penală atunci când pentru o percheziție solicitată

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>Într-un dosar în care se fac cercetări pentru infracțiunea de furt calificat găsește cuțitul folosit la o infracțiune de omor? Potrivit acestui amendament organul de urmărire penală va răspunde penal pentru că nu a restituit cuțitul, pe care infractorul îl poate folosi la un alt omor, deoarece pentru cel inițial nu va mai răspunde, neputând fi folosită proba.</p> <p>Textul de lege nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop limitarea posibilităților strănerii de probe.</p> <p>Instanța de judecată trebuie să fie cea care să decidă care obiecte au legătură cu cauza. Ar trebui reglementată posibilitatea restituirii acestora de instanță, la cererea persoanei interesate.</p>
29.	Art. 3 Directivă Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil		După alin. (5) al art. 162 se adaugă un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins: ”(6) Prin obiecte care nu au legătură cu cauza, potrivit alin.	Se mențin observațiile expuse mai sus.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			(4) se înțelege orice obiect, suport electronic de date, sau înscris care nu servește ca mijloc de probă pentru dovedirea infracțiunii pentru care a fost autorizată percheziția.” PSD, ALDE	
30.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei	Art. 164 - Dispoziții speciale privind perchezițiile efectuate la o autoritate publică, instituție publică sau la alte persoane juridice de drept public	La art. 164 se adaugă un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins: ”(2) Dispozițiile art. 157 – 163 se aplică în mod corespunzător.” PSD, ALDE	Solicitam respingerea amendamentului deoarece în conținutul actualului text de lege există dispoziția potrivit căreia „prevederile prezentei secțiuni” sunt aplicabile.
31.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil, Decizia CCR 244/2017	Art. 168 Percheziția informatică (15) Datele informatice identificate cu caracter secret se păstrează în condițiile legii.	La articolul 168, după alineatul (15) se introduce un nou alineat, alineatul (15¹) cu următorul cuprins: „(15 ¹) Datele obținute dintr-un sistem informatic sau dintr-un sistem de stocare a datelor informatice care nu au legătură cu infracțiunea pentru care se efectuează urmărirea penală și	Solicitam respingerea amendamentului, deoarece reglementarea acestei condiții va face imposibilă obținerea unor probe în procesul penal. Organele de urmărire penală ar deveni, în mod indirect, selective în cercetarea și probarea unor infracțiuni. Astfel, dacă o infracțiune este constatată de un organ de urmărire penală, prin alte mijloace decât cele reglementate în art.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			<p>pentru care a fost autorizată percheziția în acea cauză se șterg definitiv din copiile efectuate în baza alin. (9) și nu pot fi folosite în alte cauze penale și pentru dovedirea altor fapte.”</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p>188 CPP, aceasta va putea fi cercetată, spre deosebire de infracțiunile descoperite cu ocazia unei percheziții informatice (dacă la o percheziție informatică într-un dosar de corupție organele de urmărire penală vor găsi materiale privind infracțiunea de pornografie infantilă, care va fi conduita acestora cu privire la cele constatate?).</p> <p>De asemenea, organele de urmărire penală ar putea deveni subiecți ai unor infracțiuni tocmai pentru că nu au constat acele infracțiuni.</p> <p>Mai mult, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: ”În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.” Astfel, se constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate. Care ar fi situația dacă, în cursul cercetării unor fapte de</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>corupție, din interceptări reies date că se pregătește săvârșirea unei infracțiuni de omor?</p> <p>O asemenea reglementare încalcă art. 2 cu privire la efectuarea unei anchete efective în cazul infracțiunilor contra vieții și 6 CEDO cu privire la dreptul la un proces echitabil, al victimei unei infracțiuni. Se produce un dezechilibru nejustificat între interesele infractorului și ale victimei sau ale societății.</p> <p>Încalcă dispozițiile art. 124 alin. 2 din Constituție - justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. Se produce un dezechilibru nejustificat între interesele infractorului și ale victimei sau ale societății.</p> <p>Încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție - Accesul liber la justiție și 131 din Constituție - Rolul Ministerului Public.</p> <p>De asemenea, considerăm că aprecierile „privind scopul organelor de urmărire penală de a provoca ori de a</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>preconstitui probe cu rea credință” intră în competența judecătorului de cameră preliminară. O asemenea reglementare ar reduce semnificativ rolul judecătorului de cameră preliminară.</p> <p>Nu există nicio rațiune pentru care datele care probează săvârșirea altor infracțiuni să nu poată fi folosite pentru a se dispune extinderea urmăririi penale pentru noile infracțiuni constatate.</p> <p>Textul de lege nu are nicio legătură cu Directiva (UE) 2016/343, fiind mai degrabă o măsură care are ca scop împiedicarea constatării săvârșirii unor infracțiuni și limitarea posibilităților străngerii de probe.</p>
32.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un		După art. 171 se introduce un nou articol, art. 171¹, cu următorul cuprins: ”171 ¹ – (1) Obiectele, înscrisurile sau datele informatice predate sau ridicate silit potrivit art. 170 și 171 pot fi folosite ca probe	Solicitam respingerea amendamentului deoarece organele judiciare ar putea ajunge în situația de a răspunde penal dacă ar constata faptic existența unor infracțiuni și nu ar dispune extinderea urmăririi penale.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
	proces echitabil		<p>numai pentru dovedirea infracțiunilor ce fac obiectul dosarului în care au fost solicitate.</p> <p>(2) Obiectele, înscrisurile sau datele informatice care nu au fost utilizate în scopul prevăzut la alin. (1) se restituie proprietarului sau se distrug, după caz, în termen de 30 de zile de la data la care se constată că nu sunt utile pentru dovedirea faptei aflată în curs de cercetare penală pentru care au fost predate ori ridicate silit.”</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p>Intră în contradicție cu dispozițiile art. 5 CPP - Aflarea adevărului, art. 7 PP - Obligativitatea punerii în mișcare și a exercitării acțiunii penale, art. 8 CPP - Caracterul echitabil și termenul rezonabil al procesului penal, art. 159 alin. 13 CPP - Obiectele sau înscrisurile (...) în privința cărora există suspiciunea că pot avea o legătură cu săvârșirea unei infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu se ridică întotdeauna.</p> <p>Nu există nicio rațiune pentru a exclude o probă obținută printr-un procedeu legal.</p>
33.	<p>Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție</p> <p>Art. 6 alin. (2) sarcina probei</p> <p>Art. 6 CEDO – dreptul la un</p>	<p>ART. 172 - Dispunerea efectuării expertizei sau a constatării</p> <p>(2) Expertiza se dispune, în condițiile art. 100, la cerere sau din oficiu, de către organul de urmărire penală, prin ordonanță</p>	<p>La art. 172, după alin. (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:</p> <p>”(2¹) Experții judiciari se desemnează aleatoriu, de pe lista experților autorizați în acea materie, prin tragere la sorți, în</p>	Fără observații.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
	proces echitabil	motivată, iar în cursul judecății se dispune de către instanță, prin încheiere motivată.	prezența tuturor părților sau a avocaților acestora, legal citați în acest scop, dacă desemnarea nu se face în cadrul ședinței de judecată la termenul pentru care părțile au termen în cunoștință. Neprezentarea părților sau a avocaților acestora nu împiedică desemnarea expertului.” PSD, ALDE	
34.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 172 - Expertiza	La art. 172, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (10¹) cu următorul cuprins: ”(10 ¹) La efectuarea raportului de constatare, specialistul este obligat să respecte standardele și reglementările profesiei din domeniul în care se efectuează raportul de constatare, fiind angajată răspunderea sa civilă, disciplinară, profesională sau penală, după caz, pentru nerespectarea acestora.”	Fără observații.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			PSD, ALDE	
35.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil Dreptul la apărare	Art. 172 - Expertiza (12) După finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesară opinia unui expert sau când concluziile raportului de constatare sunt contestate, se poate dispune efectuarea unei expertize.	La articolul 172, alineatul 12 se modifică și va avea următorul cuprins: ”(12) După finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesară opinia unui expert sau când concluziile raportului de constatare sunt contestate, efectuarea unei expertize este obligatorie. Neefectuarea expertizei, în caz de contestare a raportului de constatare, atrage eliminarea acestuia din cauză.” PSD, ALDE	Solicitam respingerea amendamentului. Din analiza propunerii de modificare a art. 181 ¹ CPP (La articolul 181¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins: „(3) Dispozițiile art. 173 alin. (4), art. 177 și art. 178 alin. (2) se aplică în mod corespunzător”) constatăm că raportul de constatare trebuie să fie realizat cu respectarea procedurii prevăzute pentru expertiză. Astfel, părțile vor avea garantate toate drepturile ca în cazul efectuării unei expertize.
36.		Art. 172: Dispunerea efectuării expertizei sau a constatării (12) După finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesară opinia unui expert sau când concluziile raportului de constatare sunt contestate, se poate dispune	Art. 172 alin. (12) va avea următorul cuprins: „Dacă raportul de constatare este contestat, se va dispune efectuarea unui raport de expertiză”.	Nu se impune modificarea acestui articol în sensul propus în proiect, și revenirea la forma anterioară modificării operate prin OUG nr.18/2016. De asemenea, obligativitatea efectuării expertizei intră în contradicție cu disp. art.100 alin. 4 CPP.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		efectuarea unei expertize.	Baroul București Senatori PNL: Alina-Ștefania Gorghiu , Cătălin-Daniela Fenechiu	
37.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil Dreptul la apărare	Art. 175 - Drepturile și obligațiile expertului „(2) Expertul are dreptul să ia cunoștință de materialul dosarului necesar pentru efectuarea expertizei.”	La articolul 175, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Expertul are dreptul să ia cunoștință de materialul dosarului necesar pentru efectuarea expertizei. Expertul se va raporta la toate actele și înscrisurile depuse în probațiune la dosarul cauzei și nu se va limita doar la concluziile rapoartelor de constatare tehnico-științifice efectuate în cauză de specialiștii organelor de urmărire penală, având acces la toate datele și informațiile la care au avut acces acești specialiști. De aceleași drepturi beneficiază și experții independenți autorizați, desemnați potrivit art. 172 alin. (8).”	Nu se impune modificarea acestui articol în sensul propus în proiect. Nu poate fi echivalat expertul-parte cu expertul desemnat de către organul judiciar. Experții independenți autorizați sunt experți desemnați la solicitarea părților sau a subiecților procesuali principali. Aceștia sunt plătiți și nominalizați de către părți sau subiecți procesuali principali, și prestează o activitate în interesul părții sau subiectului care i-a solicitat. Rolul lor nu este acela de a efectua expertiza, ci de a asista partea în stabilirea obiectivelor expertizei, în analiza efectuării acesteia și în evaluarea rezultatelor expertizei.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			PSD, ALDE	
38.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil Dreptul la apărare	Art. 178 Raportul de expertiză (2) Când sunt mai mulți experți se întocmește un singur raport de expertiză. Opiniile separate se motivează în același raport.	La articolul 178, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins: „(2 ¹) Experții independenți autorizați, desemnați potrivit art. 172 alin. (8) participă împreună cu experții desemnați de organele judiciare la efectuarea expertizei. Opiniile separate ale acestora se consemnează în cuprinsul raportului de expertiză întocmit de experții desemnați de organele judiciare.” PSD, ALDE	Se mențin observațiile expuse mai sus.
39.	Art. 3 directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) sarcina probei Art. 6 CEDO – dreptul la un	Art. 181¹ Obiectul constatării și raportul de constatare	La articolul 181¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins: „(3) Dispozițiile art. 173 alin. (4), art. 177 și art. 178 alin. (2) se aplică în mod corespunzător”.	Solicitam respingerea acestui amendament. Constatarea se dispune în situații de urgență, incompatibile cu efectuarea unei proceduri complexe care se desfășoară într-un interval de timp îndelungat, așa

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
	proces echitabil Dreptul la apărare		PSD, ALDE	cum este procedura expertizei. Practic prin acest articol se transformă constatarea într-o expertiză denumită constatare.
40.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 – dreptul la un proces echitabil	Art. 218 Arestul la domiciliu ”(1) Arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 223 și luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile prevăzute la art. 202 alin. (1).”	La articolul 218, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 223 alin. (1) și luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile prevăzute la art. 202 alin. (1).” PSD, ALDE	Solicităm respingerea acestui amendament deoarece între privarea de libertate și restrângerea libertății de mișcare nu există decât o diferență de intensitate, nu de natură sau de esență. În cauza <i>Guzzardi c. Italia</i> , CEDO a considerat că impunerea unei reședințe obligatorii a reclamantului timp de 16 luni, pe o insulă pustie, având posibilitatea de mișcare pe un perimetru de 2,5 km, constituie o privare de libertate în sensul art. 5 din Convenție. Un element important ce constituie o garanție contra arbitrariului este „calitatea” normelor juridice, sau altfel spus, necesitatea ca legea națională care autorizează privarea de libertate să fie accesibilă și previzibilă, actualele reglementări permițând <i>expressis verbis</i>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>verificarea jurisprudenței CEDO la luarea măsurilor de prevenție.</p> <p>Pentru aceste considerente, nu sunt aplicabile art.6 din Convenție la luarea unei măsuri de arest la domiciliu, garanțiile ce trebuie respectate la luarea acestei măsuri fiind prevăzute de art. 5 din Convenție, care consacră dreptul la libertate și siguranță.</p> <p>Apreciem că secțiunea privind arestul la domiciliu ar trebui abrogată sau reformată.</p> <p>S-a extras artificial din categoria măsurii preventive a controlului judiciar, acea formă care presupune limitarea libertății de circulație la teritoriul locuinței persoanei față de care se ia această măsură (sunt cazuri în care „domeniul,, care constituie locuința infractorului să aibă sute de hectare), și a fost denumită arest la domiciliu, fiind asimilată arestării preventive.</p>
41.	Art. 3 Directivă –	Art. 218 Arestul la domiciliu	La articolul 218, după alineatul	Solicitam respingerea acestui

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
	<p>prezumția de nevinovăție Art. 6 – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>Condițiile generale de luare a măsurii arestului la domiciliu (1) Arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 223 și luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile prevăzute la art. 202 alin. (1).</p>	<p>(1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins: ”(1¹) Măsura arestului la domiciliu a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, cumulativ, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constata că privarea sa de libertate este absolut necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol concret pentru ordinea publică.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>amendament deoarece între privarea de libertate și restrângerea libertății de mișcare nu există decât o diferență de intensitate, nu de natură sau de esență.</p> <p>În cauza <i>Guzzardi c. Italia</i>, CEDO a considerat că impunerea unei reședințe obligatorii a reclamantului timp de 16 luni, pe o insulă pustie, având posibilitatea de mișcare pe un perimetru de 2,5 km, constituie o privare de libertate în sensul art. 5 din Convenție.</p> <p>Un element important ce constituie o garanție contra arbitrariului este „calitatea” normelor juridice, sau altfel spus, necesitatea ca legea națională care autorizează privarea de libertate să fie accesibilă și previzibilă, actualele reglementări permițând <i>expressis verbis</i> verificarea jurisprudenței CEDO la luarea măsurilor de prevenție.</p>
42.	Art. 3 Directivă –	Art. 223 Condițiile și cazurile	La articolul 223, alineatul (2) se	Solicitam respingerea amendamentului,

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
	<p>prezumția de nevinovăție Art. 6 – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>de aplicare a măsurii arestării preventive ”(2) Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune intenționată contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporală sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal și alte legi speciale, o infracțiune de trafic de droguri, de efectuare de operațiuni ilegale cu precursori sau cu alte produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, o infracțiune privind nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare și al materiilor explozive, trafic și exploatarea persoanelor vulnerabile, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede, timbre sau de alte valori, șantaj, viol, lipsire de libertate în</p>	<p>modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune intenționată contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporala sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal si alte legi speciale, o infracțiune de trafic de stupefiante, trafic de arme, trafic de persoane, de terorism și care vizează acte de terorism, falsificare de monede ori alte valori, șantaj, viol, lipsire de libertate, ultraj, ultraj judiciar sau o altă infracțiune comisă cu violență si, cumulativ, pe baza evaluării gravității faptei, a modului si a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta</p>	<p>pentru urmatoarele motive: Noțiunile de infracțiune de trafic de stupefiante și de trafic de arme au fost declarate neconstituționale prin Decizia CCR nr.553/2015 (în cazul sintagmei trafic de arme s-a reținut în considerente că are aceiași natură cu cea de trafic de stupefiante, care făcea obiectul excepției pct. 14 din decizie). Înlăturarea din enumerarea expresă a alin. 1 a unor infracțiuni deosebit de grave precum: spălare a banilor, infracțiunile săvârșite prin sisteme informatice sau mijloace de comunicare electronică; evaziune fiscală; nerespectarea regimului armelor, munițiilor; nerespectarea regimului materialelor nucleare; nerespectarea regimului materiilor explozive; trafic și exploatarea persoanelor vulnerabile; trafic de droguri, de efectuare de operațiuni ilegale cu precursori sau cu alte produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, precum și a celor de</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		<p>mod ilegal, evaziune fiscală, ultraj, ultraj judiciar, o infracțiune de corupție, o infracțiune săvârșită prin sisteme informatice sau mijloace de comunicare electronică sau o altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea sa de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică</p>	<p>provine, a antecedentelor penale si a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constata ca privarea sa de libertate este absolut necesara pentru înlăturarea unei stări de pericol concret pentru ordinea publică”.</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>corupție.</p> <p>De asemenea, prin eliminarea dintre infracțiunile pentru care se poate dispune arestarea preventivă a infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare, sunt înlăturate de la incidența acestei măsuri preventive unele infracțiuni deosebit de grave: tâlhăria sau pirateria comise prin amenințare, infracțiuni contra capacității de luptă a forțelor armate, infracțiuni de genocid (art. 438 alin.1 lit d,e), contra umanității (art. 439 alin. 1 lit. d, j, alin. 2) și de război (440 alin. 1 lit. d), constituirea unui grup infracțional organizat, spălare de bani, contrabandă, furt (inclusiv din locuință), distrugere calificată, delapidare, infracțiuni de serviciu, infracțiuni electorale, infracțiuni contra siguranței și circulației pe drumurile publice, contra înfăptuirii justiției, proxenetismul, actul sexual cu un minor, agresiunea sexuală (atunci când constrângerea se face prin</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>amenințare).</p> <p>Prin această reglementare propusă, expunem populația unui risc inerent lăsării în libertate a unor infractori periculoși, care vor putea să-și continue activitatea infracțională. În plus, aceste categorii de infractori vor fi încurajate să continue comiterea unor astfel de fapte. Arestarea preventivă nu este doar un instrument juridic destinat asigurării bunei desfășurări a procesului penal, această măsură preventivă este totodată un instrument esențial în asigurarea ordinii și siguranței publice, care este pusă în pericol.</p> <p>Ar trebui lăsată o marjă mai largă de apreciere a judecătorului cu privire la infracțiunile care impun luarea măsurii arestării preventive. Limitarea excesivă a acestor infracțiuni, printr-o reglementare ce se dorește a fi exhaustivă se poate dovedi ulterior foarte deficitară.</p>
43.	Art. 3 Directivă –	Art. 226 - Admiterea	41. La articolul 226, după	Solicitam respingerea amendamentului.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
	<p>prezumția de nevinovăție Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>propunerii de arestare preventivă în cursul urmăririi penale</p>	<p>alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins: (1¹) Judecătorul care a dispus măsura arestului preventiv trebuie să motiveze măsura luată, justificând în concret inclusiv modalitatea prin care se înlătură starea de pericol concret adusă ordinii publice.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>Nu sunt incidente art.6 din Convenție, ci conformitatea cu prescripțiile CEDO se analizează pe art.5 care consacră dreptul la libertate și siguranță. În plus, reglementarea este superfluă, deoarece, <i>de lege lata</i>, toți judecătorii motivează în concret starea de pericol adusă ordinii publice, având în vedere exigențele CEDO în materie. Textul urmărește să reglementeze modalitatea concretă de motivare a unei hotărâri, aspect ce nu poate face obiectul unei reglementări în Codul de procedură penală, ci a unui ghid practic pentru judecători.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
44.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil	Art. 242 Revocarea măsurilor preventive și înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă ”(3) Măsura preventivă se înlocuiește, din oficiu sau la cerere, cu o măsură preventivă mai grea, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea acesteia și, în urma evaluării împrejurărilor concrete ale cauzei și a conduitei procesuale a inculpatului, se apreciază că măsura preventivă mai grea este necesară pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1).”	La articolul 242, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) Măsura preventivă se înlocuiește, din oficiu sau la cerere, cu o măsură preventivă mai grea, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea acesteia, s-au schimbat temeiurile care au determinat luarea măsurii și, în urma evaluării împrejurărilor concrete ale cauzei și a conduitei procesuale a inculpatului, se apreciază că măsura preventivă mai grea este absolut necesară pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1).” PSD, ALDE	Solicitam respingerea amendamentului. Nu sunt incidente art.6 din Convenție, ci conformitatea cu prescripțiile CEDO se analizează pe art.5 care consacră dreptul la libertate și siguranță. Atunci când ar putea exista circumstanțe care să justifice detenția unei persoane, dar nu sunt menționate în deciziile instanțelor interne, nu este de competența Curții să stabilească și să se substituie autorităților naționale care au decis privarea de libertate a reclamantului (<i>Giorgi Nikolaishvili împotriva Georgiei</i> , pct. 77). Un control public asupra administrării justiției poate fi exercitat numai prin pronunțarea unei decizii motivate (<i>Tase împotriva României</i> , pct. 41).
45.	Art 1 protocol 1 CEDO – dreptul de proprietate	Art. 250 Contestarea măsurilor asigurătorii	La articolul 250, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alin. (10), cu următorul	Solicităm respingerea amendamentului. Precizăm că procedura de instituire a sechestrului nu constituie o judecată

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție		<p>cuprins: ”(10) Suspectul, inculpatul sau orice alta persoana interesată poate formula o nouă contestație ori de câte ori intervin împrejurări noi referitoare la măsura asiguratorie dispusă.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>asupra unei acuzații în materie penală, în sensul art. 6 din Convenție⁵. CEDO a notat că, în cadrul unei anchete penale, sechestrul asigurător vizează în principal garantarea executării unor eventuale creanțe ce vor fi recunoscute în favoarea unor terți lezați prin infracțiunea ce face obiectul judecății ori pentru a se garanta executarea unei eventuale sancțiuni constând în confiscarea unor bunuri.</p> <p>Totuși, CEDO a constatat că atât stabilirea unor drepturi de creanțe ale unor terți, cât și confiscarea sunt măsuri ce urmează a fi luate în cadrul unor proceduri separate, ulterioare, astfel încât procedura de instituire a sechestrului nu constituie o judecată asupra unei acuzații în materie penală, în sensul art. 6.</p> <p>De altfel, standardele CEDO permit și confiscarea bunurilor unor terți neparticipanți în proces (a se vedea, în acest sens, CEDO, <i>Salabiaku contra Franței</i> și <i>Pham Hoang contra Franței</i>,</p>

⁵CEDO, secția V, decizia Dogmoch versus Germania, 8 septembrie 2006, 26315/03

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p><i>Silikiene contra Lituaniei</i>), CEDO neconstatând nici încălcarea art. 6 și nici a art. 1 Protocolul 1 și statuând următoarele principii: instanțele pot acorda valoarea probatorie unei prezumții de fapt, care în cazul îmbogățirii ilicite, este faptul că diferența dintre patrimoniul real și veniturile legale provine din săvârșirea altor infracțiuni, generatoare de profit, cu toate că această prezumție nu trebuie să opereze automat; inversarea sarcinii probei nu semnifică în aceste cazuri eludarea prezumției de nevinovăție. Este impropriu a se vorbi în această materie despre inversarea sarcinii probei, sintagma potrivită fiind aceea de partajare a sarcinii probei, aspect reliefat de CEDO în <i>Salabiaku</i>, fiind cu totul inadecvat a se considera că o prezumție relativă - cum este cea conținută și în textul nostru constituțional în dispozițiile art.44 alin. 8 să confere onestitate ireproșabilă cuiva.</p> <p>Sistemul nostru de drept este dotat cu garanțiile la care face referire CEDO în cauza <i>Silickiene</i>: este nepotrivit a se</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>concluziona, pe cale de consecință, că încalcă dispozițiile constituționale judecătorul care oferă posibilitatea persoanei asupra patrimoniului căruia s-a dispus măsura sechestrului asigurător să-și formuleze apărările pe care le consideră necesare - încalcă art.44 alin. 8 din Constituție; la fel de nepotrivită este aserțiunea potrivit căreia produsul infracțiunii poate fi sechestrat în vederea confiscării doar în cadrul unei investigații de spălare a banilor, de vreme ce dispunerea măsurii de indisponibilizare a sechestrului este obligatorie ori de câte ori legea dispune, inclusiv în vederea confiscării speciale; firește, în absența vreunei dispoziții de extindere a procesului penal cu privire la faptele terțului în patrimoniul căruia s-ar afla produsul infracțiunii, instanța nu l-ar putea condamna pe acesta pentru infracțiunea de spălare a banilor. Având în vedere disp. art.111 alin. 3 din vechiul Cod penal, respectiv cele cuprinse în art. 107 alin. 3 din Codul penal în vigoare, în măsura în care se va cântări, conform</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>standardului de dovadă impus de balanța probabilităților, reaua-credință a acestuia, produsul infracțiunii va putea fi supus confiscării speciale, în mâinile oricui s-ar găsi.</p> <p>De altfel, și Curtea Constituțională a României a statuat constituționalitatea reglementării măsurilor asigurătorii din vechea legislație penală menită să dea eficiență dreptului la un proces echitabil (Curtea Constituțională, Decizia nr. 133 din 1 februarie 2011, publicată în M.Of. nr.188 din 17 martie 2011). Având în vedere că bunurile reprezentând produsul infracțiunii pot fi mutate în câteva minute sau uneori chiar printr-un simplu click pe mouse, investigatorii trebuie să fie extrem de sensibili la factorul timp. Orice întârziere în executarea unui ordin de sechestru după ce a fost luată măsura arestării preventive sau după ce suspectului i s-a dezvăluit natura acuzației poate fi fatală pentru procesul de recuperare a prejudiciului infracțiunii. Astfel, deși unele jurisdicții permit instituirea măsurilor asigurătorii în fazele</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>incipiente ale procesului penal, în alte state este necesară aducerea la cunoștință a acuzațiilor înainte de instituirea măsurilor provizorii, fapt ce ar putea permite înstrăinarea bunurilor și rămânerea fără obiect a sechestrului⁶. Având în vedere acest impediment, jurisdicțiile n-ar trebui să condiționeze executarea unui ordin de indisponibilizare de inițierea unor proceduri penale⁷. De altfel, Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției permite statelor să extindă cooperarea înainte de începerea procesului penal în cadrul unor proceduri civile și administrative legate de recuperarea produsului infracțiunilor legate de corupție. De asemenea, Protocolul Adițional la Convenția Europeană privind asistența reciprocă în materie penală, adoptat în 2001, extinde scopul aplicării Convenției pentru a acoperi</p>

⁶ Kevin M. Stephenson, Larissa Gray, Ric Power, Jean-Pierre, Brun Gabriele Dunker, Melissa Panjer, *Barriers to Asset Recovery: An Analysis of the Key Barriers and Recommendations for Action*, Washington, 2011, p.54, consultată pe site-ul www.star.worldbank.org.

⁷ Kevin M. Stephenson, Larissa Gray, Ric Power, Jean-Pierre, Brun Gabriele Dunker, Melissa Panjer, *Barriers to Asset Recovery: An Analysis of the Key Barriers and Recommendations for Action*, Washington, 2011, p.54, consultată pe site-ul www.star.worldbank.org

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>procedurile administrative ce pot da naștere unor proceduri în fața curților având jurisdicție în principal în materie penală⁸. O dispoziție similară o întâlnim și în disp. art. 3 paragraful 1 din Convenția Uniunii Europene privind asistența judiciară în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene din 29 mai 2000.</p> <p>Pornim de la premisa că decizia privind factorul timp în care trebuie dispuse și aduse la îndeplinire măsurile asigurătorii cântărește cel mai greu în economia dosarului: dacă măsurile asigurătorii sunt instituite prea devreme, există riscul ca infractorului să îi poată fi dezvăluită derularea procedurilor și să ceseze bunurile sau activitățile în cadrul cărora manageriază produsul infracțiunii. Cel mai adesea, aceasta se întâmplă atunci când se dispun unele mijloace de supraveghere tehnică, precum percheziții, interceptări, sau când se desfășoară anumite acte procesuale</p>

⁸ A se vedea art.1 paragraf 3 din Protocol

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				precum audierea martorilor, emiterea unor ordine de arestare, aducerea la cunoștință a învinuirii, emiterea unor ordine de confiscare ⁹ . Pe cale de consecință, vor deveni dificil de îndeplinit alte activități procesuale privind strângerea dovezilor privind contribuția altor participanți la mecanismul infracțional, punerea sub supraveghere a conturilor bancare sau a identificării tuturor tipologiilor infracționale ¹⁰ .
46.	Art 1 protocol 1 CEDO – dreptul de proprietate Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție	Art. 250¹ Contestarea măsurilor asigurătorii dispuse în cursul judecății	La articolul 250¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins: „(4) Inculpatul, procurorul sau orice alta persoana interesată poate formula o nouă contestație atunci când au intervenit împrejurări noi referitoare la măsura asiguratorie dispusă.”	Se mențin observațiile de mai sus.

⁹ Jean-Pierre Brun, Clive ScottKevin, M. Stephenson, Larissa Gray, *Asset Recovery Handbook: A Guide for Practitioners*, Washington, 2011, p.85;

¹⁰ Jean-Pierre Brun, Clive ScottKevin, M. Stephenson, Larissa Gray, *Asset Recovery Handbook: A Guide for Practitioners*, Washington, 2011, p.85;

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			PSD, ALDE	
47.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție	Art. 265 Mandatul de aducere ”(2) Suspectul sau inculpatul poate fi adus cu mandat de aducere, chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă această măsură se impune în interesul rezolvării cauzei.”	La articolul 265, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Suspectul sau inculpatul poate fi adus cu mandat de aducere, chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă acesta este cercetat pentru săvârșirea uneia din infracțiunile la care face referire art. 223 alin. (2) sau există una din situațiile enumerare la art. 223 alin. (1)” PSD, ALDE	Solicităm respingerea amendamentului, deoarece situația care ar putea impune aducerea cu mandat a suspectului sau a inculpatului nu trebuie să fie condiționată de natura infracțiunii, ci de persoana acestuia (riscul de a se sustrage, de a împiedica desfășurarea urmăririi penale), de împrejurările cauzei, etc. Exigențele art. 6 din Convenție cu privire la dreptul la un proces echitabil, implică și o componentă privind termenul rezonabil. Aducerea suspectului sau inculpatului cu mandat de aducere, nu îi încalcă acestuia niciun drept și nu îi produce nicio vătămare. De asemenea, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituția României: ”În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor”. Astfel, se constată că rolul Ministerului Public ar fi diminuat, nemaiputând apăra ordinea de

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				drept și drepturile și libertățile cetățenilor, aici fiind incluse și drepturile persoanelor vătămate.
48.	Art. 6 din Directivă – sarcina probei și egalitatea de arme	ART. 267 - Accesul la bazele electronice de date (1) În vederea realizării procedurii de citare, a comunicării actelor de procedură sau a aducerii cu mandat la desfășurarea procedurilor, procurorul sau instanța au drept de acces direct la bazele electronice de date deținute de organele administrației de stat. (2) Organele administrației de stat care dețin baze electronice de date sunt obligate să colaboreze cu procurorul sau cu instanța de judecată în vederea asigurării accesului direct al acestora la informațiile existente în bazele electronice de date, în condițiile legii.	La art. 267, alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins: (2) Organele administrației de stat care dețin baze electronice de date sunt obligate să colaboreze cu procurorul sau cu instanța de judecată în vederea asigurării accesului direct al acestora la informațiile existente în bazele electronice de date, în scopul comunicării actelor de procedură sau a aducerii cu mandat la desfășurarea procedurilor, în condițiile legii. Este interzis organelor administrației de stat să furnizeze date și informații din bazele electronice de date la care părțile, experții parte sau avocații părților nu au asigurat accesul, pentru garantarea principiului egalității de arme.”	Prin modificarea art. 267 alin. 2 din Codul de procedură penală, procurorii vor fi privați de un instrument indispensabil în investigarea infracțiunilor și anume accesul rapid la informații pentru a putea acționa eficient pentru descoperirea faptelor. Trebuie menționat că orice instituție este obligată să comunice organelor de urmărire penală orice informații necesare în cadrul unei anchete, iar prin accesul la bazele de date crește doar viteza de reacție pentru identificarea rapidă a autorilor unei infracțiuni. Nu poate fi condiționat accesul procurorului și al polițistului la instrumente investigative de acordarea aceluiași drept și autorilor infracțiunilor. Dreptul la apărare presupune garanții pentru persoana cercetată, nu eliminarea instrumentelor la care are acces organul de urmărire penală, pentru a-l împiedica

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			<p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p>să descopere infracțiunile săvârșite.</p> <p>De asemenea, considerăm că dreptul la apărare și egalitatea armelor sunt asigurate prin posibilitatea ca suspectul/inculpatul și apărătorul acestuia să ia cunoștință de datele astfel obținute și, în cazul în care consideră necesar, prin solicitarea de probe suplimentare, iar aceste garanții se regăsesc deja în Codul de procedură penală.</p> <p>Principiul egalității de arme nu presupune asigurarea accesului părților, experților parte sau avocaților părților la bazele electronice de date deținute de către organele administrației. Ceea ce trebuie asigurat acestora este posibilitatea de a contesta veridicitatea datelor, ceea ce este asigurat în prezent. Prin această modificare nu se urmărește permiterea accesului persoanelor sus menționate la respectivele baze de date, ci blocarea accesului organelor judiciare la acele baze de date.</p> <p>O asemenea reglementare încalcă art. 2 din Convenție cu privire la efectuarea</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>unei anchete efective în cazul infracțiunilor contra vieții și art.6 din Convenție cu privire la dreptul la un proces echitabil, al victimei unei infracțiuni. Se produce un dezechilibru nejustificat între interesele infractorului și ale victimei sau ale societății.</p> <p>Suspecții sau inculpații au posibilitatea contestării folosirii în procesul penal a acestor date sau informații. O imposibilitate <i>de plano</i> a obținerii acestora nu este de natură să contribuie la atingerea scopului procesului penal.</p>
49.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare	Art. 305 Începerea urmăririi penale <p>”(1) Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut.”</p>	La articolul 305, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: <p>„(1) Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege și se constata că nu exista vreunul dintre cazurile care împiedică exercitarea acțiunii penale prevăzute la art. 16 alin. (1) și sunt indicate numele persoanelor ce se presupune că ar fi săvârșit infracțiunea ce face</p>	<p>Solicitam respingerea amendamentului pentru următoarele motive:</p> <p>1. Se va ajunge la situația în care majoritatea persoanelor „indicate în actele de sesizare”, să devină, în mod automat, suspecți cu consecințe asupra imaginii persoanei ori a statutului acesteia. Simpla plângere a unei persoane va duce la dobândirea calității de suspect, fără administrarea unor alte mijloace de</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			<p>obiectul sesizării, organul de urmărire penală dispune obligatoriu începerea urmăririi penale cu privire la faptă și făptuitori. Toate probele administrate în această perioadă, fără respectarea acestor condiții sunt nule absolut și nu pot fi utilizate împotriva persoanei a cărei identitate era indicată la data administrării lor.”</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p>probă. Formularea unei acuzații împotriva unei persoane nu reprezintă o formă de garantare a dreptului la apărare.</p> <p>2. Ar putea fi folosită ca mijloc de îndepărtare a unor magistrați din dosarele în care lucrează. Astfel, printr-o simplă plângere penală a uneia dintre părți se va începe urmărirea penală față de acel magistrat care va deveni incompatibil. În legătură cu acest aspect dorim să subliniem faptul că se pot contura temerile semnalate în legătură cu înființarea Secției speciale.</p> <p>3. În același timp, considerăm că aprecierile ”privind scopul organelor de urmărire penală de a provoca ori de a preconstitui probe cu rea credință” intră în competența judecătorului de cameră preliminară. O asemenea reglementare ar reduce semnificativ rolul judecătorului de cameră preliminară. Sancțiunea nulității absolute nu se justifică.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>4. Textul de lege propus se dovedește a conține inexactități juridice (începerea urmăririi penale față de făptuitor; nu se corelează cu dispozițiile propuse în vederea modificării art. 307 alin. 1 CPP).</p> <p>5. Modificarea încalcă art. 1 alin. 3 și 5 din Constituție atâta vreme cât atribuirea calității de suspect reprezintă o notificare oficială cu privire la o acuzație în materie penală (jurisprudența CCR și CEDO).</p> <p>6. Modificarea este contrară și jurisprudenței ICCJ, care a reținut, în mai multe rânduri, că procurorul este singurul care poate aprecia asupra acuzării unei persoane și asupra suficienței probatoriului pentru a formula o acuzație.</p> <p>În plus, în ceea ce privește intervalul de timp ce separă momentul începerii urmăririi penale <i>in rem</i> de momentul începerii urmăririi penale <i>in personam</i>, Curtea Consituțională a constatat că acesta nu este strict și expres determinat</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>de dispozițiile Codului de procedură penală.</p> <p>Cu toate acestea, dispoziția procesual penală precizează că procurorul dispune ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de o persoană când din datele și probele existente în cauză rezultă indicii rezonabile că aceasta a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală. Astfel, procurorul este obligat ca, în momentul în care există indicii rezonabile că o persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală, să dispună continuarea urmăririi penale față de acea persoană. Aceasta rezultă din folosirea de către legiuitor a verbului la modul imperativ "dispune", iar nu "poate dispune", astfel încât să se poată interpreta că există o facultate a procurorului de a amâna momentul începerii urmăririi penale <i>in personam</i> până la realizarea probațiunii necesare pentru punerea în mișcare a acțiunii</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>penale și dispunerea directă a acestei măsuri.</p> <p>Faptul că de la data începerii urmăririi penale <i>in rem</i> și până la data începerii urmăririi penale <i>in personam</i> trece o perioadă mai mare de timp nu reprezintă o problemă de constituționalitate, întrucât, în funcție de circumstanțele fiecărei spețe, timpul necesar fundamentării bănuielii rezonabile că o anumită persoană a săvârșit o infracțiune poate fi mai mare sau mai mic.</p> <p>Prevederile art. 305 alin. (3) din Codul de procedură penală stabilesc în mod clar că, atunci când există indicii rezonabile că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală, procurorul va dispune continuarea urmăririi penale față de aceasta, care dobândește calitatea de suspect. În măsura în care, în dezacord cu aceste prevederi, procurorul nu respectă aceste exigențe, atunci, în cazul emiterii</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>rechizitoriului, suspectul devenit inculpat poate supune cenzurii judecătorului de cameră preliminară verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, întrucât potrivit art. 342 și art. 345 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, în procedura de filtru, judecătorul de cameră preliminară are posibilitatea să constate nulitatea relativă și să excludă actele de urmărire penală și probele administrate cu încălcarea legii care conferă, între altele, și un drept efectiv la apărare. (Decizia nr. 236/2016 a CCR)</p> <p>Singura rațiune a unei astfel de modificări o reprezintă crearea unui sistem de avertizare a infractorilor, în special cei din categoria gulerelor albe și impunerea unui sistem care să facă imposibilă constatarea infracțiunilor de corupție.</p>
50.	Art. 3 Directivă –	Art. 305 Începerea urmăririi	La articolul 305, după alineatul	Solicităm respingerea amendamentului,

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
	<p>prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare</p>	<p>de penale (1) Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut.</p>	<p>(1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins: „(1¹) În toate celelalte situații, altele decât cele menționate la alin. (1) organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta. În termen de maxim 1 an de la data începerii urmăririi penale cu privire la fapta organul de urmărire penala este obligat să procedeze fie la începerea urmăririi penale cu privire la persoană, dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru a dispune aceasta măsură, fie la clasarea cauzei”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>pentru următoare motive:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Soluția propusă de inițiator constituie o inovație, deoarece se creează un nou caz de clasare a cauzelor înlăturând răspunderea penală. În practica judiciară sunt numeroase cazurile în care administrarea unor probe presupune trecerea unei perioade de timp (a se vedea cazul ”Colectiv” sau situații în care probele se obțin prin comisie rogatorie), care nu poate fi imputabilă niciunui participant la desfășurarea procesului penal. Iar în multe dosare penale stabilirea calității de suspect pentru o persoană se va face doar în urma administrării unor probe de durată. 2. Deficitul major de personal în rândul organelor de urmărire penală și lipsa resurselor materiale constituie cauze obiective care duc la creșterea duratei procesului penal. 3. Având în vedere situația dosarelor

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>penale existente la această oră în fază de urmărire penală, adoptarea acestui amendament ar duce la clasarea automată a sute de mii de dosare.</p> <p>4. Prin modificarea aceasta se ignoră dreptul victimelor de a avea ele însele parte de o procedură echitabilă. Iar dacă e vorba de art. 2 din Convenție, iar dosarul este cu ”AN (autor necunoscut)”, modificarea poate fi echivalentă cu încălcarea de către stat a obligațiilor de la art. 2 din Convenție.</p> <p>5. În fine, stabilirea unei durate maxime de soluționare a cauzei nu se justifică în condițiile în care sub aspect procesual este deja reglementat remediul contestației privind durata procesului, iar sub aspect material este reglementată prescripția răspunderii penale.</p> <p>Se mențin și argumentele expuse la punctul anterior.</p>
51.	Art. 3 Directivă – prezumția de	Art. 307 Aducerea la cunoștință a calității de suspect	Art. 307 se modifică și va avea următorul cuprins:	Solicităm respingerea amendamentului,

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
	<p>nevinovăție Art. 6 alin. (2) Directivă – sarcina probei, Dreptul la apărare Art. 7 Convenție – acuzație clară și precisă, art. 6 Convenție – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>Persoanei care a dobândit calitatea de suspect i se aduc la cunoștință, înainte de prima sa audiere, această calitate, fapta pentru care este suspectată, încadrarea juridică a acesteia, drepturile procesuale prevăzute la art. 83, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.</p>	<p>”Art. 307 - Aducerea la cunoștință a calității de suspect (1) Persoanei care a dobândit calitatea de suspect i se aduc la cunoștință, înainte de prima sa audiere, această calitate, fapta pentru care este suspectată, cu descrierea tuturor elementelor constitutive ale acesteia și a probelor din care rezultă săvârșirea faptei, încadrarea juridică a acesteia, drepturile procesuale prevăzute la art. 83, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Lipsa acestor elemente atrage nulitatea absolută a actului de aducere la cunoștință a calității de suspect. (2) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 305 alin. (1) și persoana față de care există bănuiala rezonabilă este cunoscută, organul de urmărire penală va aduce la cunoștință, de îndată, calitatea de suspect, sub sancțiunea nulității absolute a</p>	<p>deoarece:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. În motivarea introducerii acestui text de lege se vorbește de „evitarea unor acuzații informale”, în condițiile în care inițiatorul dorește modificarea art. 305 CPP, în sensul dobândirii calității de suspect doar pe baza unei plângeri penale. 2. În ceea ce privește modificarea alin. 2, constatăm faptul că inițiatorul amendamentului dorește ca organele de urmărire penală să-l înștiințeze pe suspect înainte de efectuarea oricărui act în cadrul procesului penal (percheziție, interceptări, flagrant etc). 3. Deși se motivează că ar exista "abuzuri", nu se indică niciun act judiciar sau hotărâre judecătorească definitivă în care să se fi constatat astfel de abuzuri. Prin modificările art 305 și 307 CPP se mai neagă posibilitatea organelor de urmărire penală de a efectua activități

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			<p>tuturor actelor de urmărire penală efectuate cu încălcarea acestei prevederi față de aceasta după aflarea identității persoanei.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>investigative în condiții de confidențialitate, folosirea de investigatori și metode speciale de investigație în cazul infracțiunilor dintre cele mai grave aflate în curs de săvârșire (de crimă organizată, de corupție, în grupuri organizate). Aducerea la cunoștință a calității de suspect a persoanei menționate neagă deci dreptul statului de a asigura aflarea adevărului și se bazează pe o gravă confuzie între faza de urmărire penală și faza de judecată.</p> <p>4. De asemenea, se neagă caracterul confidențial, necontradictoriu și nepublic al urmăririi penale, menită să garanteze aflarea adevărului.</p> <p>5. Modificările legislative mai evidențiază și o necunoaștere a instituției "dreptului la apărare", care înseamnă posibilitatea oferită acuzatului de a răspunde în mod corespunzător acuzației, nu de a împiedica aflarea adevărului și formularea acuzației.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
52.	<p>Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție</p> <p>Art. 6 alin. (2) Directivă – sarcina probei, Dreptul la apărare</p> <p>Art. 7 Convenție – acuzatie clară și precisă, art. 6 Convenție – dreptul la un proces echitabil</p>	<p>Art. 335 Reluarea în caz de redeschidere a urmăririi penale</p> <p>”(1) Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Dispozițiile art. 317 se aplică în mod corespunzător.</p>	<p>La art. 335, alin. (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>”(1) Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată că au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea ulterior, dar nu mai târziu de 6 luni de la data la care a luat cunoștință de apariția faptei sau împrejurării noi, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Dispozițiile art. 317 se aplică în mod corespunzător. Redeschiderea este supusă confirmării, potrivit alin. (4).”</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p>Solicităm respingerea acestui amendament, pentru următoarele motive: Prin modificarea art. 335 din Codul de procedură penală, o soluție inițială de clasare nu va mai putea fi infirmată după 6 luni, chiar dacă ar apărea probe noi care ar dovedi că persoana a săvârșit în realitate infracțiunea pentru care a fost cercetată. Există numeroase situații în care sunt descoperite noi mijloace de probă după dispunerea unei soluții de clasare în cauze care vizează infracțiuni dintre cele mai grave, însă autorii acestor fapte nu vor mai putea fi trași la răspundere penală.</p> <p>Se impune menținerea formei actuale, întrucât termenul „ulterior” din cuprinsul textului nu este lipsit de precizie și previzibilitate, vizând, de fapt, intervalul de timp care începe să curgă de la momentul dispunerii de către procurorul ierarhic inferior a soluției de clasare până la data împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale, acest aspect reprezentând o aplicare a principiului aflării adevărului, prevăzut</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>la art. 5 din Codul de procedură penală. A se vedea Decizia nr. 688/2016 a CCR, parag. 24.</p> <p>Reținem că, prin această dispoziție, se instituie <i>de facto</i> un termen special de prescripție de un an aplicabil tuturor infracțiunilor al căror autor nu este cunoscut. Practic, se instituie un sistem care face imposibilă investigarea infracțiunilor complexe.</p> <p>De asemenea, infracțiunile împotriva vieții, cele împotriva patrimoniului comise de către infractori „profesioniști”, vor fi imposibil de instrumentat.</p> <p>De asemenea pentru a dispune clasarea, trebuie să ne încadrăm în vreunul dintre cazurile de la art. 16 CPP, ori nu este cazul. Se instituie obligația de a clasa cauza fără a subzista vreunul dintre cazurile de clasare.</p> <p>O asemenea reglementare încalcă art. 2 din Convenție cu privire la efectuarea</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>unei anchete efective în cazul infracțiunilor contra vieții și art. 6 din Convenție cu privire la dreptul la un proces echitabil, al victimei unei infracțiuni. Se produce un dezechilibru nejustificat între interesele infractorului și ale victimei sau ale societății.</p> <p>Excesul de folosire a sancțiunii nulității absolute conduce la împiedicarea atingerii scopului procesului penal, având în vedere efectele acestei sancțiuni. Considerăm că se impune folosirea sancțiunii nulității relative în astfel de cazuri, astfel încât judecătorul să poată aprecia cu privire la producerea unei vătămări ce nu poate fi înlăturată în alt mod.</p>
53.	Art. 3 directivă	Art. 341: Solutionarea plângerii de către judecătorul de cameră preliminară: (6) În cauzele în care nu s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară poate dispune una dintre	La alin. (6) al art. 341 după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins: ”d) anulează actul nelegal efectuat de procuror ori obligă la refacerea lui, dacă mai este cazul.”	Soluția legislativă propusă, în sensul de a dispune anularea ordonanței de clasare, căci acesta este actul procesual, pentru motive de nelegalitate, ori obligarea la refacerea lui, după caz, este necorelată cu vreun alt text de lege. Nu se precizează dacă, în situația în care actul nelegal este

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		următoarele soluții: c) admite plângerea și schimbă temeiul de drept al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea.	PSD, ALDE	refăcut, mai poate fi atacat la rândul lui pe calea controlului ierarhic și la judecătorul de cameră preliminară, iar pentru situația în care nu este posibilă refacerea și doar se dispune anularea actului pentru motive de nelegalitate, care este soluția legislativă? Prin posibilitatea judecătorului de a anula actele de urmărire penală ale procurorului într-o etapă care nu are nicio legătură cu funcția de judecată, se atribuie acestuia competențe de urmărire penală, substituindu-l prim-procurorului sau procurorului șef. Se încalcă astfel separația funcțiilor judiciare instituită la art. 3 CPP.
54.	Art. 3 Directivă – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. (2) – sarcina probei	Art. 341 - (7) În cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară: b) admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a	La articolul 341, alineatul (7) punctul 2, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins: ”b) admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a completa urmărirea	Se mențin observațiile de mai sus.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		completa urmărirea penală;	penală sau anulează actul nelegal efectuat de procuror ori obligă la refacerea lui, dacă mai este cazul; PSD, ALDE	
55.		Art. 364: Participarea inculpatului la judecată și drepturile acestuia (6) Inculpatul poate formula cereri, ridica excepții și pune concluzii, inclusiv în situația prevăzută la alin. (1) teza finală.	La articolul 364, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alin. (7) și (8), cu următorul cuprins: „(7) Persoana poate fi condamnată în lipsă numai dacă a fost citată legal pentru fiecare fază a judecății sau a intrat prin alte mijloace oficiale în posesia unor informații cu privire la locul și data procesului, a fost informată despre posibilitatea pronunțării unei hotărâri în lipsă, precum și dacă a fost reprezentată de un avocat ales sau desemnat din oficiu și a beneficiat de apărare corespunzătoare în cadrul procesului. (8) Procedura de punere în	Dreptul procesual penal român nu cunoaște noțiunea de "condamnare în lipsă", ci de "judecare în lipsă". Se știe că soluția de condamnare se pronunță fie în ziua dezbaterilor, fie după o amânare de pronunțare, când inculpatul poate să nu fie prezent (ca nu toți vin să-și asculte pronunțarea, dacă aceasta este făcută în sedință publică). Modificarea conține, așadar, sintagme lipsite de claritate și previzibilitate. Mai mult, pare ca îi protejează pe cei care se sustrag de la ultimul termen de judecată. Nu se înțelege la ce fel de altă procedură sau cale de atac mai au aceștia dreptul. De asemenea, pare ca se introduce o nouă cale de atac, a cărei natură este necunoscută. Nu rezultă ce se

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			<p>executare a unei hotărâri definitive pronunțate în lipsa inculpatului poate fi declanșată numai dacă i s-a comunicat hotărârea și numai după ce a fost informat în mod expres cu privire la dreptul la o nouă procedură de judecată sau la o cale de atac, la care are dreptul să se prezinte și care permite o nouă stabilire a fondului cauzei, inclusiv examinarea unor probe noi care pot conduce la schimbarea hotărârii inițiale, respectiv dacă persoana în cauză declară în mod expres că nu contestă decizia sau nu solicită o nouă procedură de judecată ori nu introduce o cale de extraordinară de atac în termen de 30 de zile de la primirea informației legate de hotărâre.”</p> <p style="text-align: center;">UDMR</p>	<p>întâmplă cu hotărârea inițială. Sunt din nou folosite cuvinte și sintagme neclare și lipsite de previzibilitate.</p>
56.	Art. 3 – prezumția de	Art.438 – Cazurile de recurs în casație	La art. 438, după alin. (1) se introduc patru noi alineate,	Prin modificările propuse se încalcă grav autoritatea de lucru judecat a hotărârilor

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
	nevinovăție, Art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil		<p>alin. (1¹) – (1⁴), cu următorul cuprins:</p> <p>(1¹) Recursul în casație poate fi declarat numai în favoarea condamnatului în următoarele cazuri:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. când nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni sau când instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o alta fapta decât cea pentru care condamnatul a fost trimis în judecata, 2. când faptei săvârșite i s-a dat o greșită încadrare juridică; 3. când hotărârea este contrară legii sau când prin hotărâre s-a făcut o greșită aplicare a legii de natură să influențeze soluția procesului; 4. când s-a comis o eroare gravă de fapt; 5. când judecătorii de fond au comis un exces de putere, în sensul că au trecut în domeniul 	<p>penale și art.6 din Convenție. Căile extraordinare de atac (cu excepția revizuirii, în cazurile expres prevăzute, care presupun o eroare de judecată) nu pot permite o rejudecare a fondului. România a fost condamnată la CEDO când exista reglementarea "recursului în anulare", iar modificările propuse tind către o nouă astfel de reglementare (ar fi util un studiu comparat pe texte).</p> <p>Modificările propun desființarea hotărârilor inclusiv în cazul unor încălcări de procedură (deci nu doar a dreptului substanțial - pentru viciile de procedură există contestația în anulare), precum și luarea din nou în discuție a vinovației persoanei, ca element constitutiv al infracțiunii, aspecte inadmisibile în procedura recursului în casație.</p> <p>Motivele invocate sunt neinteligibile, fie juridic, fie literar.</p> <p>Pe de altă parte, aceste dispoziții sunt</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			<p>altei puteri constituite în stat.</p> <p>(1²) De asemenea, pot fi atacate cu recurs în casație hotărârile definitive pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a unui drept prevăzut de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în cauze similare.</p> <p>(1³) Instanța, soluționând recursul în casație, verifică hotărârile atacate sub aspectul tuturor motivelor de casare prevăzute în alineatele precedente, punându-le în prealabil în discuția părților.</p> <p>(1⁴) Recursul în casație în favoarea inculpatului poate fi declarat oricând.</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p>neconstituționale. În acest sens, CCR, Decizia nr.2/2017, ale cărei considerente se pot aplica <i>mutatis mutandis</i>.</p> <p>Curtea constată că soluția legislativă potrivit căreia cazul prevăzut de art.453 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură penală poate fi invocat ca motiv de revizuire numai în favoarea persoanei condamnate sau a celei față de care s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei, cu excluderea posibilității revizuirii hotărârii de achitare, este de natură să înfrângă egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea dreptului fundamental de acces liber la justiție. Curtea observă, astfel, că excluderea posibilității invocării în defavoarea persoanei achitate a motivului de revizuire prevăzut de art.453 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură penală — constând în descoperirea de fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute la</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				soluționarea cauzei și care dovedesc netemeinicia hotărârii pronunțate în cauză — creează un tratament discriminatoriu pentru partea civilă din respectiva cauză față de părțile civile din alte cauze soluționate tot prin hotărâri definitive de achitare, dar cu privire la care sunt incidente motivele de revizuire prevăzute de art.453 alin.(1) lit.b)—d) din Codul de procedură penală, și anume: hotărârea s-a întemeiat pe declarația unui martor, opinia unui expert sau pe situațiile învederate de un interpret, care a săvârșit infracțiunea de mărturie mincinoasă în cauza a cărei revizuire se cere, influențând astfel soluția pronunțată; ori un înscris care a servit ca temei al hotărârii a cărei revizuire se cere a fost declarat fals în cursul judecății sau după pronunțarea hotărârii, împrejurare care a influențat soluția pronunțată; sau un membru al completului de judecată, procurorul ori persoana care a efectuat acte de urmărire penală a comis o

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>infrațiune în legătură cu cauza a cărei revizuire se cere, împrejurare care a influențat soluția pronunțată. Cu privire la cele două categorii de părți civile menționate, Curtea reține că, deși se găsesc în situații similare, acestea beneficiază - din perspectiva posibilității de a formula calea extraordinară de atac a revizuirii - de un tratament juridic diferit, <u>ceea ce este de natură a contraveni prevederilor art.16 din Constituție</u>, în condițiile în care tratamentul discriminatoriu nu-și găsește nicio justificare obiectivă și rezonabilă.</p> <p>Sub aspectul asigurării egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, Curtea a statuat în jurisprudența sa că, în instituirea regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut de respectarea principiului egalității cetățenilor în fața legii. Prin urmare, instituirea unor reguli speciale în ceea ce privește căile de atac</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>nu este contrară acestui principiu, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. El nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr.1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.69 din 16 martie 1994).</p> <p>Așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se înfăptuiește. Este adevărat că regulile de desfășurare a</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>procesului în fața instanțelor judecătorești sunt de competență exclusivă a legiuitorului, așa cum rezultă din prevederile art.126 alin.(2) din Constituție - text potrivit căruia „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege” - și din cele ale art.129 din Legea fundamentală, în conformitate cu care „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și în modalitățile instituite de lege, însă numai cu respectarea regulii consacrate de art.21 alin.(2) din Constituție, potrivit căreia nicio lege nu poate îngrădi accesul la justiție, ceea ce semnifică faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau</p>

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				grup social (Decizia Plenului Curții Constituționale nr.1 din 8 februarie 1994 și Decizia nr.540 din 12 iulie 2016, paragraful 22, decizii citate anterior).
57.		Art. 446: Judecarea recursului în casație (1)Președintele completului dă cuvântul recurentului, apoi intimatului și procurorului. Dacă între recursurile în casație declarate se află și recursul procurorului, primul cuvânt îl are acesta. (2)Procurorul și părțile au dreptul la replică cu privire la chestiunile noi ivite cu ocazia dezbaterilor.	La articolul 446, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins: „(3) Persoana prevăzută la alin. (1), (2) are dreptul la un nou proces la care să fie prezentă și care i-ar permite o nouă stabilire a fondului cauzei, inclusiv examinarea unor probe noi, fapt care ar putea duce la schimbarea hotărârii inițiale.” UDMR	Se mențin observațiile expuse mai sus.
58.		Art. 538: Dreptul la repararea pagubei în caz de eroare judiciară (2)Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul redeschiderii procesului penal cu privire la condamnatul judecat în lipsă,	La articolul 538 după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins: „(2 ¹) Efectul măsurilor reparatorii trebuie să plaseze persoana suspectată sau acuzată	

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		dacă după rejudecare s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare.	în aceeași poziție în care s-ar afla dacă nu s-ar fi produs încălcarea drepturilor sale.” UDMR	
59.		Art. 542: Acțiunea în regres (1) În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 541, precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o instanță internațională pentru vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 538 și 539, acțiunea în regres pentru recuperarea sumei achitate poate fi îndreptată împotriva persoanei care, cu rea-credință sau din culpă gravă, a provocat situația generatoare de daune sau împotriva instituției la care aceasta este asigurată pentru despăgubiri în caz de prejudicii provocate în exercițiul profesiei.	La articolul 542 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 541, precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o instanță internațională pentru vreuna dintre cauzele prevăzute la art.4, art.538 și art. 539, acțiunea în regres pentru recuperarea sumei achitate trebuie îndreptată împotriva persoanei care a provocat situația generatoare de daune.” UDMR	Textul poate crea dificultăți cu privire la stabilirea persoanei care a provocat situația generatoare de daune, mai ales în cazurile în care aceasta ar fi cauzată de un text de lege declarat neconstituțional sau care contravine Convenției europene a drepturilor omului. În aceste cazuri ar putea fi stabilite persoane responsabile inclusiv din cadrul puterii legislative.
60.			La articolul 542 după aliniatul (1) se introduce un nou alin.	Propunerea este vădit concepută ca o formă de presiune asupra magistraților.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			<p>(1¹), cu următorul cuprins: „(1¹) Fapta persoanei care cu rea-credință sau gravă neglijență a comis una din acțiunile care au condus la situația generatoare de daune constituie abuz în serviciu și se pedepsește conform art. 297. alin. (1).”</p> <p style="text-align: center;">UDMR</p>	<p>De asemenea, precizăm că infracțiunea de abuz în serviciu este una intenționată, astfel ca înglobarea în acest text de lege a unei acțiuni comise din neglijență conduce la modificarea conținutului constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu, în ceea ce privește latura subiectivă.</p> <p>Cu privire la comiterea din culpă a infracțiunii de abuz în serviciu, reținem că aceasta încalcă dispozițiile art.16 din Constituție referitor la egalitatea în drepturi, prin aceea că un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. (Decizia Plenului Curții Constituționale nr.1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.69 din 16 martie 1994)</p>
61.	Art. 8 din Directivă –	Art. 557: Executarea mandatului de executare a	După alineatul (1) al articolului 557 se introduce	Fără observații.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
	dreptul de a fi prezent la proces	pedepsei și a ordinului de interdicere a părăsirii țării. Acordul instanței de părăsire a țării	un nou alineat, alineatul (1 ¹) cu următorul cuprins: ”(1 ¹) Odată cu înmânarea mandatului de executare, persoanei condamnate i se aduce la cunoștință, sub semnătură, în scris, dreptul prevăzut de art. 466 alin. (1), iar în cazul în care persoana nu poate ori refuză să semneze, se va încheia un proces-verbal.” PSD, ALDE	
62.	Art. 3 – prezumția de nevinovăție Art. 6 alin. 2 (sarcina probei) Directivă	ART. 598 - Contestația la executare (1) Contestația împotriva executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri: a) când s-a pus în executare o hotărâre care nu era definitivă; b) când executarea este îndreptată împotriva altei persoane decât cea prevăzută în hotărârea de condamnare; c) când se ivește vreo	La alin. (1) al art. 598, lit. d) se modifică și va avea următorul cuprins: ”d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei, inclusiv o lege penală mai favorabilă sau o decizie a Curții Constituționale referitoare la conținutul infracțiunii pe care s-a întemeiat hotărârea penală pronunțată.”	Se tinde la transformarea contestației la executare “într-o cale de atac” care să reanalizeze fondul cauzei. Adăugarea unui nou motiv de contestație la executare, respectiv cel privitor la o decizie a Curții Constituționale referitoare la conținutul infracțiunii pe care s-a întemeiat hotărârea penală pronunțată, conduce la reanalizarea conținutului constitutiv al infracțiunii pe calea contestației la executare.

Nr. crt.	DIRECTIVA	LEGEA 135/2010	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		<p>nelămurire cu privire la hotărârea care se execută sau vreo împiedicare la executare; d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei.</p>	PSD, ALDE	

Transpunerea directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 09.03.2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale.

**CODUL PENAL
Legea nr. 286/2009**

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
1.	Art. 3 și 6 alin. (2) Directivă – prezumția de nevinovăție și sarcina probei	Art. 268 - Inducerea în eroare a organelor judiciare ” Sesizarea penală, făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, cunoscând că aceasta este nereală, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă”	La art. 268 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Sesizarea penală mincinoasă , făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani.” PSD, ALDE	Modificarea alin. 1 al art. 268 este de natură să aducă atingere gravă prezumției de nevinovăție prin înlocuirea unui element subiectiv de probat cu unul obiectiv, în raport cu care atitudinea subiectivă a făptuitorului nu are nicio relevanță. Concret, în textul în vigoare este esențială pentru stabilirea vinovăției făptuitorului, evaluarea bunei/relei-credințe a acestuia cu privire la cele susținute în denunț sau plângere. Dacă făptuitorul cunoaște caracterul nereal al celor susținute, comite infracțiunea de inducere în eroare a organelor judiciare.

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>Dacă, din contră, făptuitorul susține în mod eronat cele menționate în denunț/plângere, dar este de bună-credință el având convingerea sinceră asupra valorii de adevăr a celor relatate, nu comite infracțiunea.</p> <p>Potrivit modificărilor, evaluarea comiterii faptelor nu se va mai face analizând buna sau reaua-credință a făptuitorului, probându-se dacă a cunoscut caracterul nereal al celor susținute, ci evaluarea va viza un element obiectiv, extrinsec posibilităților făptuitorului de a aprecia și anume - adevărul obiectiv – adică realitatea de fapt astfel cum aceasta va putea fi dovedită în proces și nu cum o percepea făptuitorul la momentul denunțului. Odată cu propunerile de modificare, sesizarea penală va putea fi apreciată ca „mincinoasă,, prin raportare la adevărul obiectiv.</p> <p>În mod vădit, conținutul textului lipsește de consistență logică titlul marginal – Inducerea în eroare a organelor judiciare, de vreme ce nu va mai conta propriu-zis</p>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p>inducerea în eroare comisă de făptuitor, ci valoarea de adevăr a celor afirmate de acesta prin raportare la adevărul obiectiv.</p> <p>Modificarea este de natură să descurajeze aplicarea dispozițiilor speciale de procedură penală în raport cu care denunțatorul, pentru colaborarea sa cu organele judiciare, este recompensat cu diminuarea pedepsei aplicate pentru faptele săvârșite. Această „stimulare,, a unor persoane implicate în comiterea de infracțiuni grave, de cele mai multe ori comise în participație constituită – grup infracțional organizat, dar și trafic de persoane, trafic de droguri etc. este de natură de a fractura funcționalitatea firească a unor elemente de procedură penală, „clasice,, în ce privește faptele din sfera criminalității organizate.</p>
2.	Art. 3 și 6 alin. (2) Directivă – prezumția de nevinovăție și sarcina probei	Art. 273 - Mărturia mincinoasă ”(1) Fapta martorului care, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură în care se ascultă martori, face afirmații mincinoase ori nu spune tot ce știe în legătură	La articolul 273, după alin. (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins: ”(4) Nu constituie infracțiune refuzul de a face declarații prin care persoana se auto-	Introducerea unor cauze speciale de nepedepsire – alin. 4 presupune mai multe ipoteze. Nu constituie infracțiune: a) <u>refuzul de a face declarații prin care</u>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		<p>cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întreat se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.</p> <p>(2) Mărturia mincinoasă săvârșită:</p> <p>a) de un martor cu identitate protejată ori aflat în Programul de protecție a martorilor;</p> <p>b) de un investigator sub acoperire;</p> <p>c) de o persoană care întocmește un raport de expertiză ori de un interpret;</p> <p>d) în legătură cu o faptă pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață ori închisoarea de 10 ani sau mai mare se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.</p> <p>(3) Autorul nu se pedepsește dacă își retrage mărturia, în cauzele penale înainte de reținere, arestare ori de punerea în mișcare a</p>	<p>incriminează, refuzul de declara în sensul solicitat de organele judiciare, modificarea declarației care a fost dată prin exercitarea unor presiuni de orice fel asupra martorului și nici simpla divergență de mărturii în cadrul unui proces, dacă nu există probe directe din care să rezulte caracterul mincinos și de rea-credință, al acestora.”</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p><u>persoana se auto-incriminează</u> – prevederea este superfluă, chestiunea fiind tratată exhaustiv în doctrină și însușită de jurisprudența națională. Mai mult, jurisprudența CEDO este pe deplin lămuritoare cu privire la faptul că o persoană audiată în calitate de martor (implicat în săvârșirea infracțiunii cu privire la care este audiat) face afirmații mincinoase, nu spune tot ce știe sau nu răspunde la împrejurări esențiale nu comite infracțiunea de mărturie mincinoasă pentru că în caz contrar, ar trebui să se auto-incrimineze, fapt de natură să aducă atingere prezumției de nevinovăție și dreptului la un proces echitabil.</p> <p>b) <u>refuzul de a declara în sensul solicitat de organele judiciare</u> – nu se înțelege sensul ipotezei și limitele acesteia. Dacă organul judiciar solicită anumite clarificări din partea martorului, refuzul nejustificat (nu</p>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		acțiunii penale sau în alte cauze înainte de a se fi pronunțat o hotărâre ori de a se fi dat o altă soluție, ca urmare a mărturiei mincinoase		<p>pentru a evita auto-incriminarea) ar face imposibilă o confruntare sau o completare a mărturiei inițiale, după ce organele judiciare au descoperit noi amănunte cu privire la comiterea faptei. Obligația civică de a depune mărturie și a spune tot ce știe ar fi lăsată la latitudinea martorului, iar justiția nu ar mai putea să își îplinească rolul de serviciu public.</p> <p>c) <u>modificarea declarației care a fost dată prin exercitarea unor presiuni de orice fel asupra martorului.</u> Și această ipoteză are caracter superfluu, întrucât dacă o anumită declarație ar fi obținută prin exercitarea de presiuni asupra martorului, ar opera oricum cauza de impunitate generală - constrângerea.</p> <p>d) <u>și nici simpla divergență de mărturii în cadrul unui proces, dacă nu există probe directe din care să rezulte</u></p>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
				<p><u>caracterul mincinos și de re-credință, al acestora.</u> Această cauză de impunitate ar lipsi de eficiență însăși infrațiunea de mărturie mincinoasă nu pentru că nu ar exista elementele constitutive ale laturii obiective și subiective, ci pentru lipsa unor probe <u>directe</u> care să confirme caracterul de re-credință a mărturiilor divergente.</p> <p>Pe cale de consecință, o astfel de cauză de impunitate ar înfrânge principiul egalității în fața legii, creând incriminări în raport cu care probele admisibile ar trebui să aibă un grad mai rafinare – admițându-se doar probele directe.</p>
3.	Art. 3 și 4 din Directivă – prezumția de nevinovăție, referirile publice la vinovăție	Art. 277 - Compromiterea intereselor justiției (1) Divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, de către	Alineatul (2) al articolului 277 se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) Dezvăluirea către o persoană care nu are legătură cu soluționarea unei cauze penale de informații, date, mijloace de	<u>Modificarea ce vizează alin. 2 prin renunțarea la caracterul dezvăluirilor – „fără drept”</u> sau cu drept, rămâne fără relevanță penală. Se poate pune în discuție atingerea adusă libertății de exprimare, de vreme ce agentul statului nu mai are dreptul să evalueze dacă

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		<p>un magistrat sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, dacă prin aceasta poate fi îngreunată sau împiedicată urmărirea penală, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.</p> <p>(2) Dezvăluirea, fără drept, de mijloace de probă sau de înscrisuri oficiale dintr-o cauză penală, înainte de a se dispune o soluție de netrimitere în judecată ori de soluționare definitivă a cauzei, de către un funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.</p> <p>(3) Dezvăluirea, fără drept, de informații dintr-o cauză penală, de către un martor, expert sau interpret, atunci când această interdicție este impusă de legea de procedură penală, se pedepsește cu închisoare de la o</p>	<p>probă sau de înscrisuri oficiale, înainte de a se dispune o soluție de netrimitere în judecată ori de soluționare definitivă a cauzei, de către un magistrat sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.”</p> <p style="text-align: center;">PSD, ALDE</p>	<p>oferirea unor informații poate fi făcută cu drept. Această evaluare pune în discuție excluderea posibilității de a cântări dreptul de informare al societății vs. dreptul la propria imagine și însăși libertatea de exprimare.</p> <p>Inclusiv Directiva prevede la art. 4 alin. 3 următoarele:</p> <p>Obligația prevăzută la alineatul (1) de a nu se referi la persoane suspectate sau acuzate ca și cum ar fi vinovate nu împiedică autoritățile publice să difuzeze informații în mod public privind procedurile penale atunci când acest lucru este strict necesar din motive legate de ancheta penală sau în interes public.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		<p>lună la un an sau cu amendă. (4) Nu constituie infracțiune fapta prin care sunt divulgate ori dezvăluite acte sau activități vădit ilegale comise de autorități într-o cauză penală.</p>		
4.	<p>Art. 3 și 4 din Directivă – prezumția de nevinovăție, referirile publice la vinovăție</p>		<p>După alineatul (3) al articolului 277 se introduc 3 noi alineate, alineatele (3¹) și (3²) cu următorul cuprins: (3¹) Transmiterea în orice mod de informații cu privire la îndeplinirea unor acte de procedură în cauzele aflate în curs de cercetare penală la organele de urmărire penală de către un procuror sau un alt funcționar public, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani. (3²) Fapta funcționarului de a face declarațiile publice sau de a redacta acte oficiale în care să facă referire la vinovăția unei persoane în afara celor efectuate în cadrul urmăririi penale ori în</p>	<p>În ce privește art. 277 alin. 3¹, nu se înțelege prea clar conținutul constitutiv al infracțiunii. Se poate considera că se aduce atingere libertății de exprimare și dreptului de a fi informat în legătură cu chestiuni ce țin de interesul public. În ce privește art. 277 alin. 3², se constată că primează dreptul persoanei cu privire la care se efectuează o anchetă împotriva interesului societății. Directiva 343/2016 nu face referire la asemenea dispoziții.</p>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
			<p>cadrul judecării cauzei, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă.</p> <p>PSD, ALDE</p>	
5.	Art. 3 și 6 alin. (2) Directivă – prezumția de nevinovăție și sarcina probei	<p>Art. 283 - Represiunea nedreaptă ”(1) Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.</p> <p>(2).Reținerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării</p>	<p>La art. 283 alineatele (1) și (2) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, știind sau acceptând că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 1 an la 3 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.” (2).Reținerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, știind sau acceptând că este nevinovată, se pedepsește cu</p>	<p>Modificarea, ce vizează extinderea formei de vinovăție cu care se poate comite infracțiunea de la intenția directă și la intenția indirectă, are un caracter vădit intimidant asupra magistratului, cerând o certitudine absolută asupra vinovăției unei persoane, ceea ce contravine cu însăși ideea prezumției de nevinovăție.</p> <p>De vreme ce un magistrat este obligat să strângă probe atât în sensul dovedirii vinovăției cât și al dovedirii nevinovăției, o astfel de modificare ar aduce atingere libertății magistratului de a își exercita liber atribuțiile profesionale.</p> <p>Orice procuror care emite un rechizitoriu conștientizează că există și posibilitatea ca instanța să dea o altă apreciere a probelor lui</p>

Nr. crt.	DIRECTIVĂ	LEGEA 286/2009	AMENDAMENTE	OBSERVAȚII ASOCIAȚIA FORUMUL JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA ȘI ASOCIAȚIA PROCURORILOR DIN ROMÂNIA
		dreptului de a ocupa o funcție publică”	<p>închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.”</p> <p>PSD, ALDE</p>	<p>sau o altă interpretare a normelor legale. În privința judecătorului care arestează preventiv, în baza dispozițiilor legale care îi permit să ia măsura pentru suspiciunea rezonabilă (nu pentru certitudine), în condițiile în care luarea măsurii nu diminuează prezumția de nevinovăție, el va săvârși infracțiunea cu fiecare măsură preventivă pe care o dispune/menține. Amendamentul propus nu ține cont de regulile desfășurării procesului penal. Organele judiciare nu pot stabili cu certitudine că o persoană este vinovată decât în urma condamnării acesteia printr-o hotărâre definitivă. Toate actele efectuate de organele judiciare până la acest moment sunt făcute tocmai în vederea stabilirii vinovăției sau a nevinovăției persoane cercetate. Dacă nu s-ar accepta și posibilitatea ca persoana cercetată să fie nevinovată, ar însemna ca vinovăția acesteia să fie stabilită cu certitudine mai înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare, ceea ce ar fi absurd.</p>